MAY
MR F W BERGSMA
17 NIAGARA ST
ST CATHARINES, ONT
REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX 9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B. Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

OCTOBER 28, 1966 — No. 772 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

Sola Fide

'Door het geloof alleen' betekenen de woorden die hierboven staan.

Het betekent **niet**: alleen maar geloven. In andere woorden, zolang je gelooft wat de kerkhervormers hebben neergeschreven is alles goed. Of: zolang je niet meeloopt met de 'death of God' theologen en de 'social gospel' profeten niet napraat dan is alles gezond. Zo is het beslist niet!

Dat leert de brief aan de gemeente te Efeze in Klein-Azië ons wel. Zij stonden bekend als zuiver orthodox. Zij konden de kwaden (Nicolaiten) niet verdragen, maar hadden ze als leugenaars bevonden en konden ze daarom niet langer verdragen. Ze werden hierom door de hemelse Kerkvisitator **geprezen**.

Zuiver in de leer zijn is **bijbels**. Op zichzelf genomen is het echter niet **voldoende**. Dat leren we ook uit de brief aan de gemeente van Efeze. De gemeente had de eerste liefde verlaten. Achter hun rechtzinnigheid brandde niet meer het vuur der liefde. Natuurlijk geloofde men nog in Jezus als de Zoon van God en in het gerechtvaardigd worden uit genade en niet uit de werken, maar daarmee hield het ook op. Het werd zo langzamerhand een 'alleen maar geloven'. Indien deze liefde nog meer zou verflauwen, zou dit geloof uitsluitend een **theologische** aangelegenheid worden. Men zou op de duur zichzelf heel tevreden op de schouders kloppen zolang men de leer nog maar intact hield. Maar een lichaam waar het leven uit is, is dood, ook al is het nog zo mooi gebalsemd. Evenzo, wanneer de leer niet meer een **persoonlijke** belijdenis is, wordt ze tot een dode, kerkelijke formule.

Op de hervormingsdag 1966 moeten we dus niet alleen de vraag stellen of wij de formulieren van enigheid nog wel handhaven en de bijbel als onfeilbaar beschouwen, maar of het sola fide voor ons maar niet een 'alleen maar geloven' is. Met deze vraag zullen we ons op de 31ste oktober ernstig moeten bezighouden. Want een hervormingsdienst wil meer zijn dan een **herdenking** van wat er in 1517 is voorgevallen. Het zal eveneens een avond van **bezinning** moeten zijn.

Sola fide betekent dus niet: alleen de leer geloven.

Het betekent evenmin: zolang je maar gelooft.

Het is met name Jacobus die hierop wijst.

> Wat baat het mijn broeders, of iemand al beweert geloof te hebben, als hij geen werken heeft? Kan dát geloof hem behouden?
>
> Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood.

Het is jammer dat Luther de betekenis van deze woorden niet heeft begrepen. Luther was zo bang voor het woord 'werken' dat hij Jacobus eigenlijk wel een beetje Rooms vond, vooral wanneer Jacobus de vraag stelt: "Is onze vader Abraham niet uit wérken gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Izak op het altaar legde?"

Met deze vraag wist Luther geen raad. Daarom vond hij de brief van Jacobus maar een 'strooien brief', waarin hij de **fierheid** van Paulus' woorden dat "de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet," miste.

Wanneer men aan 'klanken-exegese' gaat doen komt men spoedig in verwarring. Men moet echter naar de **betekenis** zoeken. Hoe zou Jacobus, die in de voorafgaande verzen schrijft dat "God de armen naar de wereld **uitverkoren** heeft om rijk te zijn in het geloof en erfgenamen van het Koninkrijk...", ooit de werken heeft willen zien als een middel om hiermee de zaligheid te verdienen?

Een betere vertaling is dan ook dat Abraham's geloof **samenwerkte** met zijn werken, en dat dit geloof pas volledig werd uit de werken. De werken zijn juist het gevolg en een **bewijs** van het werk Gods in de mens. Een goede boom **brengt** goede vruchten voort. Dat is onvermijdelijk. Vandaar dat het sola fide nooit betekenen mag: zolang je maar gelooft.

Het geloof is een leven van **genade** en **tot God's eer.** Wij zijn **bedelaars** en tegelijkertijd **werkers** in God's wijngaard.

Wij geloven dat God al onze zonden vergeeft, zonder de rechtvaardigmaking te gebruiken als een kussen om op te slapen. Wij geloven in het doen van goede werken, zonder te vrezen dat Gods gunst afhankelijk is aan onze prestaties.

Biddend zingen wij **beide** liederen:

Vaste rots van mijn behoud,
als de zonde mij benauwt,
laat mij **steunen** op uw trouw,
laat mij **rusten** in uw scha'uw,
waar het bloed, door U gestort,
mij de bron des levens wordt.

en:

Neem mijn leven, laat het, Heer,
Toegewijd zijn aan uw eer.
Maak mijn uren en mijn tijd
tot uw lof en dienst **bereid**.

P.T.

Prinses Margriet was onlangs de gast van het feestende eiland Terschelling. De prinses kwam om het nieuwe gebouw van de hogere zeevaartschool "Willem Barentsz" te openen. Op de foto de prinses met de burgemeester van Terschelling, de heer J. Okkinga.

HUWELIJK VAN PRINSES MARGRIET EN DE HEER VAN VOLLENHOVEN OP 10 JANUARI 1967

Op 10 januari 1967 hopen prinses Margriet en de heer Pieter van Vollenhoven in Den Haag in het huwelijk te treden.

Op 10 december zal het voorgenomen huwelijk officieel in Baarn worden afgekondigd. Negen dagen na deze afkondiging zal er een receptie worden gehouden voor het diplomatieke corps in het koninklijk paleis "Huis ten Bosch" in Den Haag. Op 28 december zal er een gala-avond worden gehouden aan boord van de "Oranje-Nassau", dat die week in de haven van Amsterdam zal liggen, terwijl op 7 januari een gala-diner zal worden gehouden op het paleis te Soestdijk.

De gemeenteraad van Den Haag zal de dag vóór het huwelijk het jonge paar een receptie aanbieden.

Prinses Margriet en haar echtgenoot zullen na hun huwelijk het paleis "Het Loo" gaan bewonen. In dit paleis woonde Koningin Wilhelmina na haar afstand van de troon.

Beelden van en uit NEDERLAND

☆

REGERINGSCRISIS

In de nacht van 13 op 14 oktober heeft de Tweede Kamer een motie van de heer Schmelzer, leider van de fractie van de Katholieke Volkspartij, met 75—62 stemmen aangenomen, waarin het Kabinet-Cals een gebrek aan vertrouwen zag en daarom een reden tot ontslag zag.

Daarmede beleeft Nederland binnen de vierjarige parlementaire periode z'n tweede regeringscrisis. In het voorjaar van het vorige jaar trad het Kabinet-Marijnen af, omdat er in de boezem van het college geen eenstemmigheid heerste over de oplossing van het radio- en televisievraagstuk. De liberalen en christelijk-historischen traden uit en de Partij van de Arbeid vormde met de K.V.P. en de A.R. een ministerie, dat met een zwaar beladen program voor de dag kwam. Minister-president werd Mr. Cals, minister van onderwijs in het vorige Kabinet. Een vijftal nieuwe P.v.d.A.-ministers traden voor het front, waarbij Dr. Vondeling, voordien fractie-voorzitter vanwege de P.v.d.A., de portefeuille van financiën toegewezen kreeg. Grote plannen werden aangekondigd. De uitgaven van het Rijk stegen tot een nooit eerder gekende hoogte. Dit z.g. kabinet van sterke mannen, zo enthousiast begonnen, moest echter reeds spoedig bakzeil halen. De (financiële) wal keerde het schip (van Staat). De Nederlandse economie gaf een aarzeling te zien, de inflatie vrat voort en de belastingen moesten worden verhoogd. De begroting voor het jaar 1967, nog twee miljard gulden hoger, viel slechts met kunstgrepen te dekken en kondigde reeds verzwaringen van lasten aan voor het jaar 1968.

Het grote debat, van 12—14 oktober gehouden, leverde veel critiek op, in de eerste plaats van de zijde der oppositie-partijen, maar ook van de regeringspartijen, inzonderheid van de K.V.P.- en A.R.-fracties.

Men vreesde van dit regeringsbeleid een verder gaande inflatie, extra lasten voor de burgerij, toenemende werkloosheid en een storende invloed op de economie.

De ministers Cals en Vondeling spraken uren achtereen om de Kamer te overtuigen van het juiste inzicht van de regering en vroegen daarvoor het vertrouwen van de meerderheid der Kamer.

Bij de replieken scheen de vrede betekend, doch de heer Schmelzer legde bepaalde vragen vast in een motie, nl. waarborgen voor een evenwichtige economische groei, tegen een verdere geldontwaarding, verbetering van de dekking voor de uitgaven in 1967 en voorkoming van de extra-uitgavenstijging voor 1968. Hij zeide, dat deze motie niet opgevat moest worden als een blijk van gebrek aan het vertrouwen in het regeringsbeleid. Doch elk lid van de Kamer wist, dat aanneming ervan een vonnis inhield en een crisis zou veroorzaken. Daarom verklaarde de leider der A.R. fractie, de heer Roolvink, dat ondanks de bezwaren tegen het regeringsbeleid, zijn fractie tegen de motie zou stemmen.

Niettemin werd zij aangenomen en vroeg de minister-president daarop schorsing der beraadslaging.

En zo zitten we opnieuw in de misère.

Het is een wonderlijke geschiedenis, een Kabinet met een Roomse premier en tal van Roomse prominente ministers, door een Roomse politieke fractie ten val te zien gebracht.

Waarom? zo vraagt men zich af.

De heer Schmelzer **verklaarde** ten overvloede, niet tegen de huidige regeringscombinatie (K.V.P., P.v.d.A. en A.R.) te zijn. Heeft dan enkel het financieel beleid van minister Vondeling, gesteund door het Kabinet, de doorslag gegeven?

Wij betwijfelen het.

De lezers van deze rubriek weten, dat wij meermalen hebben laten doorschemeren, de heer Cals, welk een bekwaam onderwijsman ook, niet te zien als een geschikt leider van de Regering.

Hij miste de allure, het gezag en de leidersgaven daarvoor nodig.

Waarschijnlijk vreesde men in de K.V.P.-fractie daarom de invloed van de P.v.d.A.-ministers.

Het is juist, dat dit ambitieus Kabinet ernstige psychologische fouten maakte. Het is ook juist, dat onderscheiden leden, vooral via de televisie, voor eigen parochie preekten. De heer Cals had dit moeten voorkomen. De "publieke" opinie, middels radio en televisie, gaat een gevaar vormen voor een gemeen overleg tussen Regering en Staten-Generaal.

Het **Friesch Dagblad** schreef heel scherp en terecht: "Dit overleg is niet meer beslissend, omdat er groter invloed wordt toegekend en dieper vrees is voor de grote bekken van de straat en van sommige demagogen in de actualiteitenrubrieken voor radio en televisie."

De hoofdredacteur van dit blad vreest, dat we snel gaan in de richting van de vierde republiek in Frankrijk, d.w.z. naar een toestand, die dicht grenst aan regeringsloosheid.

Dit gevaar is er!

Hoe naar een oplossing van de Kabinetscrisis gezocht zal worden, weten we op dit moment nog niet. Het Kabinet vergaderde vandaag en de minister-president gaat morgen op bezoek bij Koningin Juliana.

Het zou ons niet verwonderen als vervroegde verkiezingen worden gehouden, dus een ontbinding van het Parlement. Of die klaarheid brengen is een andere vraag.

Cn.

P.S. Wij dienen een kleine correctie aan te brengen. De voornamen van Dr. Rutgers waren niet A. R., doch A. A. L.

"Salem Rapporteert"

Het bestuur van de nu welbekende organisatie "Salem Christian Sanitarium Association Inc." vergaderde op zaterdag 10 september in de Toronto Rehoboth kerk en zoals gebruikelijk willen wij de lezers van dit blad weer op de hoogte stellen met de voornaamste punten en besluiten, die op deze vergadering besproken zijn.

Contact met de Overheid. In 1963 werd onze organisatie een rechtspersoon. Dit betekende dat wij verder konden gaan met onze plannen voor een Chr. Sanatorium voor geesteszieken. Echter was het noodzakelijk om voor de bouw van een ziekenhuis een vergunning bij het Ontario Department of Health aan te vragen. Dit was gedaan in een brief, gedateerd 3 maart 1966. Op 1 juni 1966 hadden onze voorzitter Dr. A. Vandermaas en onze secretaris Rev. J. VanHarmelen een onderhoud met enkele directeuren van het Department of Health en hen werd duidelijk gemaakt dat een goedkeuring opnieuw moet worden aangevraagd op grond van een andere wet, namelijk de "Private Hospitals Act". Financieel betekent dit geen verslechtering, maar het heeft het nadeel dat de goedkeuring hierdoor wordt uitgesteld en dat we niets kunnen doen zonder het voorbehoud dat de bouw van het ziekenhuis door de overheid wordt goedgekeurd. Tot september was deze goedkeuring er nog niet. Wij gevoelen ons enigszins in het onzekere en er is plaats zowel in de kerk als het gezin om deze nood in het gebed voor Gods aangezicht te brengen; zodat zij die ons regeren, oog krijgen voor het belang om deze Chr. Inrichting voor Geesteszieken werkelijkheid te doen worden.

Architect. Ondanks het voorgaande, is het bestuur van mening rustig te moeten voortgaan met voorbereidende maatregelen, die aan de bouw voorafgaan. Hierbij behoort de benoeming van een architect. De planning committee bracht rapport uit van de vele contacten, die zij met architecten hadden. De commissie kwam met voorstellen en kreeg machtiging tot benoeming, zodra meerdere formaliteiten zijn geregeld. Wij hopen in staat te zijn U in een volgend rapport de definitieve benoeming bekend te maken.

Geneesheer-Directeur en Hoofdverpleegster. U zult misschien wel de advertenties gelezen hebben waarin voor "Salem" een "Superintendent Psychiatrist", een "parttime Psychiatrist" en een "Director of Nursing" gevraagd worden. Deze oproepen zijn geplaatst op advies van de "Medical Advisory Committee". Hoewel de plannen voor de opening van een ziekenhuis gericht zijn op juli 1968, toch zullen in 't bijzonder de Geneesheer-Directeur en de Hoofdverpleegster eerder benoemd moeten worden, daar veel voorbereidend werk door hen moet worden gedaan. Ook echter hier weer, eerst dan benoemingen, wanneer toestemming tot de bouw verkregen is.

Financiën. Onze penningmeester kon opnieuw een opgewekt financieel verslag geven. Gedurende de periode van 1 januari—31 augustus werd $27,740.00 ontvangen. Hierdoor groeide ons kapitaal belangrijk boven de $100,000.00. In hoeverre de "Action Salem 1966" aan de groei heeft medegewerkt is moeilijk vast te stellen, doordat classicale penningmeesters en diaconieën niet de gewone bijdrage apart houden van deze speciale actie. Bovendien is nog niet alles voor deze actie ontvangen. Rev. VanHarmelen wil trachten de specificaties te krijgen en we hopen

(Vervolg op pag. 2)

ONTARIO

PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Department van de Provincial Secretary and Citizenship.

REGISTRATIE VAN DE GEBOORTE VAN UW BABY

Registratie vormt het bewijs van de geboorte van uw kind, zowel als van zijn of haar juridische positie als Canadees burger. Het geschiedt gratis. Formulieren zijn te krijgen bij de ziekenhuizen en de gemeentelijke kantoren. Let er op dat voornamen en de familienaam correct zijn gespeld. Foutieve spelling zou later moeilijkheden kunnen geven.

In Ontario moet een geboorte binnen 30 dagen worden aangegeven in de gemeente van geboorte. Iedere gemeente heeft zijn eigen Division Registrar.

Let wel: een geboortebewijs kan niet worden vervangen door een doopbewijs.

Het kind van een ongehuwde vrouw moet onder haar wettelijke naam worden ingeschreven, tenzij moeder en vader tesamen de inschrijving verzoeken onder de naam van de vader.

Een geboortebewijs betreffende een persoon, geboren in Ontario, kan alleen worden verkregen bij het kantoor van de Registrar-General, 70 Lombard Street, Toronto. Het kost $2.00.

U hebt een geboortebewijs nodig bij het aanvragen van kinderbijslag, bij de eerste aanmelding van uw kind voor de lagere school en voor vele andere gelegenheden, als b.v. voor het aanvragen van een paspoort en bij een bezoek aan de Verenigde Staten.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

Vrolijk zeggen we: Adieu!

door Tini van Ameyde

(2)

Opa en Oma waren enthousiast: wie had kunnen dromen, dat ze zulke kostelijke zondagen zouden beleven in dat vreemde land? En dan dat machtige pijporgel daar in de Derde, dat juist deze zomer grondig gerestaureerd werd. Wat een genot om daar naar te luisteren, als je een zielloos electrisch orgel gewend bent! Ik herinner me die zondag, dat de organist, met alle registers open, Psalm 146 inzette op de melodie van het zondagsschool-liedje. U weet wel: de laatste regel twee maal. "Prijst de Heer met blijde galmen!" Het was zo enig, dat Oma me na de eerste verrassing in de arm kneep van plezier. (God bless him, dat hij altijd zo spontaan mag blijven!) Die avond werden twee generaties het er roerend over eens, dat niet alleen de dominee iets heeft te zeggen in de eredienst.

Ja, voor ons kerkelijk leven, zover ze dat in die korte tijd konden beoordelen, hadden Opa en Oma niets dan lof. Het leek hun — excuseer de uitdrukking — oer-degelijk. Een kwaliteit, die ze tegenwoordig in Nederland wel eens missen. Het enige, waarover ze teleurstelling uitspraken, was het gebrek aan contact tussen de kerken. Zelfs tussen de kerken, die in belijdenis dicht bij elkaar staan en rijkelijk Nederlandse immigranten onder hun leden tellen. Om maar te zwijgen van het Leger des Heils, waarmee ze thuis regelmatig samenwerken, maar dat hier voor ons eenvoudig niet bestaat... Ze vonden dit verkeerd en — hoewel we uitlegden, dat de situatie in hogere regionen aan het verbeteren is — bleven hun hoofd schudden. Ondanks hun gevorderde leeftijd denken ze jong en zijn, om zo te zeggen, oecumenisch-ingesteld. Graag bezoeken ze interkerkelijke samenkomsten, zangdiensten, etc. Opa, die nog steeds actief is als ouderling, — en daarnaast een dozijn andere "baantjes" vult — heeft zich te allen tijde bereid getoond om met andere gelovigen op te trekken, als hij daar heil in zag. Het is dus niet verwonderlijk, dat hij met spoed de vinger legde op de zere plek in ons kerkelijk leven, waar we zelf al vijftien jaar last van hebben.

Ook het taal-probleem der z.g. immigranten-kerken had de levendige interesse van onze gasten. Typerend voor hun uitkijk is, dat zij bekenden er helemaal niet op gerekend hebben hier elke zondag zo'n fijne Hollandse dienst te kunnen bijwonen. Mind you, dat deze service geboden werd, stelden zij op hoge prijs! Ze waren echter realistisch genoeg om in te zien, dat een dergelijke tegemoetkoming aan oudere leden en toeristen alleen mogelijk is in een stad als Edmonton, die verscheidene gemeenten telt. Nog een staaltje van Opa en Oma's opgewekt meeleven hier: elke woensdagavond gingen ze naar de bidstond in onze kerk, die uiteraard in het Engels gehouden werd. Ze konden er slechts de hoofdpunten van snappen, maar dat was voor hen genoeg!

Door dit alles kwam ik tevens tot deze conclusie, dat we ons van te voren onnodig zorgen hadden gemaakt: we waren zo bang geweest, dat onze gasten zich zouden vervelen.... Vervelen? Ze kwamen tijd tekort! Af en toe leefden ze in een tempo, dat mijn krachten te boven ging. Oma waakte met hartstocht over de tuin, hield mijn bloemen en planten bij en stopte alle knollen in alle sokken. (Wow!) Terwijl Opa beneden een mieterse "workshop" voor zijn zoon knutselde, compleet met neon-verlichting, en daarna elk electrisch apparaat te onzen huize tot topprestaties bracht. Zelfs de toaster, die een jaar lang aan kuren onderhevig was geweest, produceerde feilloos onder zijn kundige vingers. U begrijpt, als er nu iets kapot gaat, dan grienen we in koor: was Opa nou maar hier!

Natuurlijk wilden we ook deze grootouders graag meenemen op een vakantie-trip. Maar denk erom: ze zijn al over de zeventig... niet te ver en niet te vermoeiend. We beraadslaagden met de kaarten op tafel en besloten ons te beperken tot een rondreisje door de Rockies. Een dag of vijf in Jasper National Park, dan over de Columbia Icefields naar Lake Louise, vandaar naar het Yoho Park in B.C. en tenslotte via Banff en Calgary terug. Een camp trailer werd gehuurd en een lijst opgemaakt van alle benodigdheden om het kamperen zo comfortabel mogelijk te maken. Een en ander onder het zeer argwanende oog van Opa, die bepaald geen fiducie had in die kampeer-business... Hij zag niet alleen leeuwen en beren op de weg, maar ook een woedende moose en een troep vraatzieke wolven.

Wel, U raadt het al: de kampeertocht werd een daverend succes. Ondanks het feit, dat we de eerste twee dagen in regen en mist aan de voet van Whistler Mountain zaten. (Inderdaad, we zagen slechts zijn voet. De rest was spoorloos.) Maar toen trokken de wolken weg en, mensen, wat een land is dat Canada, zoiets heb je van je levensdagen niet gezien! Opa en Oma waren beide diep onder de indruk van zoveel pracht en majesteit. Ze maakten de Rockies, stilletjes-weg, tot hun privé-bezit. Onvermoeibaar trok Opa, met zijn 70-jarige benen, tegen de hellingen op om van panorama's te genieten. Hij maakte tochtjes langs de Athabasca en ging als een verrukte schooljongen met zijn kleinzonen vissen op de meren van Jasper Park. Nog zie ik hem staan, uitkijkend vanaf de Sunwapta Pass over het feest van valleien en stralende witbekoonde toppen. Er was een eerbied om hem, alsof hij mediteerde. Dacht hij op dat ogenblik aan het woord van de Psalmist: "Dat de bergen samen jubelen voor het aangezicht des Heren..."? Voor mensen uit het landje aan de Noordzee kan het Boek der Psalmen een nieuwe betekenis krijgen, weet U, wanneer ze de Rockies zien in al hun wilde schoonheid.

Op dezelfde dag hebben we dan eindelijk onze beren ontmoet. (Mijn man en ik hadden de hoop reeds opgegeven!) We zaten te lunchen aan een onwaarschijnlijk blauwgroen meer, toen ze voorbij kwamen, snuffelend naar een lekker hapje. Een moeder en twee kleintjes. Vlak bij ons zat een Amerikaanse familie aan de picnic en onmiddellijk sprongen die kinderen op om een kiekje te maken. Voorzichtig slopen ze achter de beren aan, tot Opa — die al duizend vrezen had uitgestaan, het niet larger kon harden en waarschuwend brulde: "Jongens, kijk toch uit... geef-em niks te bikken, hoor!" Ja, in onvervalst Rotterdams. Geen wonder, dat niemand omkeek. Zelfs Ma Beer niet.

Wat moet ik meer vertellen van onze tocht? Het bleek, dat Opa en Oma rasechte kampeerders waren, niet voor één gat te vangen. Ze waren opgetogen over het comfort, dat dit soort reizigers in Canada geboden wordt: blinkende douche-cellen, geplaveide standplaatsen, overdekte keukens met fornuizen. (Wie heeft er dan nog behoefte aan om in een motel te logeren? Zo saai.) Intens genoten ze van hun wandeling langs Lake Louise — wat jammer, dat het daar elk jaar meer "commercial" wordt — en van hun verblijf in het heerlijk Yoho Park, waar de Kicking Horse River als een onstuimig veulen achter hun tent langs stormde en de zon regenbogen toverde in de schuimende sluiers van Takkakaw, Canada's hoogste waterval. Opa legde daar de hand op het gedicht "Yoho", dat ik voor hem vertalen moest in de sprake onzer vaderen:

"Ik zie de barre kam der bergen
in verten, klaar als diamant,
en beken, aan hun reuzenborst
ontspringend,
worden tot machtige rivieren;
deel ben ik van de dingen, die
God maakte,
koesterende zon en verkoelende
schaduw
en winden, gekruid met de geur
van dennen..."

Yoho! De naam is al een gedicht. Straks als dit land in de ban van de winter ligt, zal ik denken aan Takkakaw, in het late licht van een zomerdag.

Een van de mooiste herinneringen, die Opa en Oma mee naar huis namen, is de viering van hun 45-jarig huwelijksfeest. Buiten ons hebben ze geen familie in Canada en dus hadden ze al besloten om er maar "niets aan te doen". Ze wilden ons tracteren op een etentje-uit en voor de rest geen drukte. Wie zou er hier belang in stellen? Geen mens! Nu, dat wisten wij zo net niet. Ze hadden in die korte tijd door hun warme interesse al heel wat vrienden gemaakt, meer dan ze zelf beseften. We besloten daarom een kleine aankondiging in Calvinist-Contact te plaatsen en op de avond van hun trouwdag "open house" te houden. Het werd een verrassing, die hun de tranen in de ogen bracht. Bedacht werden ze met geschenkjes en souvenirs en gelukwensen, tot ze de kluts kwijt waren. Het was, wat je noemt, een manifestatie van de gastvrijheid, waarvoor onze immigranten in de West bekend staan. Onvergetelijk! Bij hun vertrek moest ik dan ook op erewoord beloven een regeltje in het kerkbulletin te plaatsen, als dankbetuiging voor de vriendelijkheid, die ze in zo ruime mate hadden ondervonden.

(Wordt vervolgd.)

SALEM

(Vervolg van pag. 1)

U in een volgend verslag de juiste cijfers te geven.

Home for the Aged. In een vorig verslag rapporteerden wij dat een commissie voor deze zaak zou worden benoemd. Echter was dit nog niet op deze vergadering mogelijk, daar het wenselijk bleek eerst contact op te nemen met andere organisaties, alvorens zelf hierin actief te zijn.

Vriendelijk verzoek. Onze administratie heeft vele plroblemen t.a.v. lidmaatschapsgelden. In 't bijzonder onleesbare handtekeningen en het ontbreken van adressen vormen een puzzle. Kwitanties kunnen niet teruggezonden worden en een lidmaatschapskaart kan niet uitgemaakt worden. Daarom verzoeken wij U rekening te houden met deze richtlijnen:

1. Aanvragen voor lidmaatschap, dienen duidelijk aan te geven het postadres en de plaatselijke kerk waarvan men lid is (b.v. Rehoboth Chr. Ref. Church of Toronto).
2. Zo enigszins mogelijk zend geen kasgeld, maar een cheque of money-order.
3. Schrijf zo nodig Uw naam in drukletters onder handtekening of een cheque.
4. Schrijf cheque en money-order uit ten gunste van "Salem Christian Sanitarium Association Inc." (En niet b.v. ten gunste van Rev. J. VanHarmelen).
5. Zend bij elke betaling een brief, waarin vermeld wordt, waarvoor de betaling is en een nauwkeurig adres van de zender.
6. Richt al uw correspondentie aan het kantoor van "Salem Chr. Sanitarium Inc.", % Rev. Van Harmelen, Box 33, R.R. # 2, Whitby, Ont.

En tenslotte: Salem verdient een plaats in uw hart. Propageer deze vereniging voor Chr. barmhartigheid. Werf leden en zend uw giften naar bovenstaand adres.

Casper Vanderiet.

For New Horizons:

READ..... READ..... READ.....

A GREAT VARIETY OF BOOKS, BOTH IN THE ENGLISH AND DUTCH LANGUAGE

★ Study material for Societies; ★ Bibles; ★ Novels; ★ Children Bibles; ★ Books for Children and Teens

Ask for our detailed Catalogue, in which you will find also your book

BIBLES

King James — Family Bible, 9½ x 6½ .... $6.00 and $6.95
5½ x 4½, leatherex with zipper (black and white) $4.25
4¾ x 3½, leather, black and white $6.50
with thumb index $8.50
5½ x 8, Teacher's Reference Bible, with all helps $9.50
Award Bibles, 5½ x 7½, flexible cover, in red, white and black $2.50
Nice Children Bible for School, 5 x 4 .... $1.25
New English Bible, N.T. only $2.00
Pew Bible for Church, hard cover, 7½ x 5½ $2.00
Also REVISED STANDARD VERSION or BERKELEY VERSION

Ask for Catalogue!

DUTCH Huisbijbels .... van $5.25 en $6.95
Alle soorten Zetka Zakbijbels .... van $3.95—$13.00 (leer)
4 x 2½ Kleine Psalmboekjes .... $1.20 en $1.50
6¼ x 4 Psalmboekjes $1.95
PSALTER HYMNALS .... Small $1.90
a Regular $2.75
Regular (blue leatherex) $3.80
Leather $6.50

Ask for Catalogue!

STUDY BOOKS

All well-known Commentaries: DAVIDSON — MATTHEW HENRY — CALVIN — BARNES NOTES.

BOOKS ON BIBLE HISTORY — ON DOCTRINE — CHURCH AND SECTS — CHURCH HISTORY — HANDBOOKS FOR CONSISTORIES

English and Dutch.

Ask for complete Catalogue

if you did not receive it!!!

Order your Sunday School Award Books NOW!!
CATALOGUE IS IN THE MAIL!!

SPECIAL SALES

until December 15, zolang de voorraad strekt

	Reg.	Now
Prof. Zuidema — Communisme en Ontbinding	3.95	2.50
Dr. Von Meyenfeldt — Kerkelijk Vooruitzicht	3.25	1.75
Dr. A. Kuyper — Pro Rege, 3 volumes, per set	9.00	6.25
" " " — Gemene Gratie, 3 volumes, per set	10.25	8.25
" " " — Het werk der Heilige Geest	6.50	3.75
Perspectief — Feestbundel Ver. Calv. Wijsbegeerte		3.75
Complete Works of Dooyeweerd "New Critique", 4 volumes	39.00	25.50
Rushdoony — By What Standard	4.29	1.70
Koejemans — Van Ja tot Amen .... (bekeerde Communistische leider)	3.20	1.95
Antwoorden aan deze tijd — Studie voor nieuw Chr. Sociaal programma	1.70	1.00
Zuidema — Ons Gebed	2.10	1.50

Printing and Duplicating

DID YOU ORDER ALREADY
The Seven Star Diary 1967
(Succes Agenda)

DEVOTIONAL READINGS

Order the Maranatha Calendar (Dutch) $1.85
or
Daily Manna Calendar $2.15
SPURGEON — Mornings and Evenings $4.29
A. BRYANT — Time Out (Young People) $2.15
Ds. LAMMENS e.a. — Ontmoetingen $3.25

NEW BOOK!!

Very much recommended for all

"Take Hold of God and Pull" 2.75
Dr. CALVIN SEERVELD
Scriptural translations of Bible portions and a meditation about it.

Should be in all our homes!!

CHILDREN BIBLES

K. Tayler — The Bible in Pictures for Little Eyes $3.80
A. De Vries — Children's Bible, 4-8 .... $4.95
Schoolland, Marian's Big Book of Bible Stories, 4-8 .... $4.10
D. Korfker — My Picture Story Book, 4-8 .... $5.40
Catherine Vos — The Child's Story Book, 7-12 .... $5.40
Egermeyer's Bible Story Book $5.50
Mrs. Ingwersen — The Bible Our Guide, 12 years and up $5.25

MARRIAGE, SEX AND PAEDAGOGY

E. M. Clarkson — Susie's Babies (children can read it themselves) $2.75
C. M. Narramore — How to tell Chidren about Sex $2.20
" " — Live and Love $2.15
" " — Young only once (dating, manners, etc.) $2.15
E. M. Clarkson — Chats with Young People $2.75
Veenstra — Christian Marriage $2.90
J. Waterink — Leading Little Ones to Jesus $2.75
R. Heynen — Secret of Chr. Family Living $3.25
" " — The Art of Chr. Living $3.25
Charlie W. Shedd — Letters to Karren (on keeping love in marriage) $3.25

HOLLANDS

Drogendijk — Man en Vrouw $3.15
Delleman-Hymans — Huwelijksboek $3.90
Dupuis — Uw deel in dit leven $4.95

All Publications of the Association for Reformed Scientific Studies

Lectures held at the Study Conferences by men as Dr. Kooistra, Van Riessen, Runner, Seerveld, Von Meyenfeldt, Dr. VanderLaan, Zuidema, Schrotenboer en Vrieze.

ALSO THE DUTCH PERSPECTIEF SERIES

Ask for complete detailed listings!!

Books on
CHR. EDUCATION, POLITICS & LABOUR

ASK FOR COMPLETE CATALOGUE

YOUR ADDRESS for ALL BOOKS, Philips Recordings (Organ, Sacred, Marches, Popular, Classical)

See your local Dealers

Pro Rege Publishing Co. & Speelman's Bookhouse Ltd.

10 GOLFDOWN DRIVE — REXDALE — ONTARIO

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors. Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Luther's Final Answer at the Diet of Worms

Eck, Official of the Archbishop of Trier, asked Luther the question: "Do you wish to defend the books which are recognized as your work? Or retract anything contained in them?"

Luther replied:

". . . Your Imperial Majesty and Your Lordships: I ask you to observe that my books are not all of the same kind.

There are some in which I have dealt with piety in faith and morals with such simplicity and so agreeably with the Gospels that my adversaries themselves are compelled to admit them useful, harmless, and clearly worth reading by a Christian. Even the Bull, harsh and cruel though it is, makes some of my books harmless, although it condemns them also, by a judgment downright monstrous. If I should begin to recant here, what, I beseech you, should I be doing but condemning, alone among mortals, that truth which is admitted by friends and foes alike, in an unaided struggle against universal consent?

The second kind consists in those writing levelled against the papacy and the doctrine of the papists, as against those who by their wicked doctrines and precedents have laid waste Christendom by doing harm to the souls and the bodies of men. No one can either deny or conceal this, for universal experience and world-wide grievances are witnesses to the fact that through the Pope's laws and through man-made teachings the consciences of the faithful have been most pitifully ensnared, troubled, and racked in torment, and also that their goods and possessions have been devoured (especially amongst this famous German nation) by unbelievable tyranny, and are to this day being devoured without end in shameful fashion; and that though they themselves by their own laws take care to provide that the Pope's laws and doctrines which are contrary to the Gospel or the teachings of the Fathers are to be considered as erroneous and reprobate. If then I recant these, the only effect will be to add strength to such tyranny, to open not the windows but the main doors to such blasphemy, which will thereupon stalk farther and more widely than it has hitherto dared. . . .

The third kind consists of those books which I have written against private individuals, so-called; against those, that is, who have exerted themselves in defence of the Roman tyranny and to the overthrow of that piety which I have taught. I confess that I have been more harsh against them than befits my religious vows and my profession. For I do not make myself out to be any kind of saint, nor am I now contending about my conduct but about Christian doctrine. But it is not in my power to recant them, because that recantation would give that tyranny and blasphemy an occasion to lord it over those whom I defend and to rage against God's people more violently than ever.

However, since I am a man and not God, I cannot provide my writings with any other defence than that which my Lord Jesus Christ provided for his teaching. When he had been interrogated concerning his teaching before Annas and had received a buffet from a servant, he said: 'If I have spoken evil, bear witness of the evil.' If the Lord himself, who knew that he could not err, did not refuse to listen to witness against his teaching, even from a worthless slave, how much more ougt I, scum that I am, capable of naught but error, to seek and wait for any who may wish to bear witness against my teaching.

And so, through the mercy of God, I ask Your Imperial Majesty, and Your Illustrious Lordships, or anyone of any degree, to bear witness, to overthrow my errors, to defeat them by the writings of the Profets or by the Gospels; for I shall be most ready, if I be better instructed, to recant any error, and I shall be the first in casting my writings into the fire. . . ."

Thereupon the Orator of the Empire, in a tone of upbraiding, said that his answer was not to the point, and that there should be no calling into question of matters on which condemnations and decisions had before been passed by Councils. He was being asked for a plain reply, without subtlety or sophistry, to this question: Was he prepared to recant, or no?

Luther then replied: Your Imperial Majesty and Your Lordships demand a simple answer. Here it is, plain and unvarnished. Unless I am convicted of error by the testimony of Scripture or (since I put no trust in the unsupported authority of Pope or of councils, since it is plain that they have often erred and often contradicted themselves) by manifest reasoning I stand convicted by the Scriptures to which I have appealed, and my conscience is taken captive by God's word, I cannot and will not recant anything, for to act against our conscience is neither safe for us, nor open to us.

On this I take my stand. I can do not other. God help me. Amen.. . ."

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

INDONESIA RETURNED TO THE U.N.

There was a brief period in which it seemed that the tide of events in Indonesia would once more swing into the direction of communism a few weeks weeks ago. Headlines in our dailies warned of another impending civil war after Sukarno made one last desparate attempt to regain the popularity he once enjoyed among the hundred or so million population.

He said that the newly signed peace with Malaysia was a bit of nonsense, that Indonesia would never withdraw its support from people who struggle to be free from colonialism, and called for his old followers to follow him once more.

Quite likely it was the last revolutionary speech the world heard from the old turn coat. Only a few weeks after this speech he held another one in which he practically and quite effectively reversed himself. The text of this last one was no doubt written for him and the government of which he still is titular head, forced him to read it.

It was the only way in which Sukarno could save his hide and the reversal of his wild policies was sealed by the new Indonesian government when the country quietly and without fanfare returned to the United Nations Organization.

The news of this return, although of great significance, seems to have been deliberately "played down". There were no screaming headlines, no editorials, commenting on the only U.N. member first resigning than renewing its membership.. There were no welcome-speeches, there was only a speech from Indonesia's U.N. representatives explaining that his country "still" follows a policy of non-alignment.

The word "still" was a bit ambiguous, because before its resignation Indonesia's foreign and internal policy was definitely anti west if not pro-communist.

If the lack of publicity about Indonesia's return was the result of a wholesome self restraint on the part of the west to spare one of the largest countries of the world embarrassment then this real friendly welcome said more than a whole barrage of speakers could have done.

The Indonesians face tremendous odds in reshaping their political course, in rebuilding their economy so that their country in the end may honorably take its place among the nations of the world. They face even greater odds in establishing sound relations within their country where hatred and strife have raged unchecked for months on end.

According to the reports there are hundreds of thousands of graves of communists brutally massacred in the aftermath of the unsuccessful communist rebellion. Even now hatred rages strong through its streets as student mobs demonstrate against the former leaders some of whom are brought to trial.

It is a sad omen, for no lasting good can be built upon hatred and violent death.

AWESOME IMPLICATIONS

A former Prime Minister of England, Sir Alec Douglas Home, has recently held a speech in which he gave a remarkable warning about the course of events in our world.

Whereas at present most of the attention is given to the war in Vietnam and the Rhodesian crisis as the two main points of friction, Sir Alec pointed in the direction of an impending armed conflict between China on the one hand and an alliance between the Russians and the Americans on the other.

The former British prime minister feels that the communist Chinese are much more likely to seek their expansion in Russian territory of Siberia than anywhere else on the Asian continent. A year or so ago this column has drawn attention to Chinese ambitions in this direction. Peking has printed maps in which large sections of Russian Siberia are regarded as Chinese territory, which historically they are. Before the present internal upheaval of the "cultural revolution" there have been time and again Chinese publications which referred to these ambitions.

Sir Alec Home predicted that in the event of such Chinese expansion the Russians would go to war with the Chinese and that the Americans would come to the aid of the Russians.

Such an alliance would be a far cry from the pre-Cuba Krushev era, but it is not an impossible development. Brezhnev and Kosygin have repeatedly said that America's involvement in the Vietnam-war is "the only" major obstacle barring closer ties between the two giants. They've also said that the chances for better understanding between the U.S. and Russia are more favourable than ever.

What if the war in Vietnam were brought to a negotiated peace shortly? It would no doubt find the former enemies closer together than either held possible only a few years ago. Also they would find that now they were facing a common enemy: the Red Chinese war lords.

But what a frightening possibilities such alliance would hold: a wedding between secularism and communism.

SMALL SHIP BIG COUNTRY

by Paul Grescoe

When logger Charles McKimmel and his wife were shipwrecked in the Queen Charlotte Strait off the British Columbia coast two years ago, they were prepared to die.

It was a numbing mid-December night and the storm that had tossed their dinghy ashore was still screaming around them. They were castaways on bleak Jeanette Island, 250 miles northwest of Vancouver. It's unmarked on most maps.

On the third day they ate their last provisions—a wiener and a slice of bread—when they were convinced a passing ship had seen their signal fire. It hadn't.

Six days after they were stranded, another ship neared the island. This time, those on board saw McKimmel desperately waving something white against the black of the shoreline. A boat was sent to investigate and the McKimmels were saved.

The ship was the **Imperial Nanaimo**—to the surprise of nobody on the desolate northwest coast who heard the tale of shipwreck and rescue.

The **Nanaimo**, a bluff little tanker that has duelled with ice and waves and some of the ungodliest weather in the world, has a history of being more than just another ship.

Her crew has rescued individual fishermen from drowning and once saved an entire northern British Columbia village from freezing to death.

Even in their day-to-day movement along the coast from Imperial's Ioco refinery, outside of Vancouver, to Stewart, B.C., a village 900 sea-miles northwest, her crew of 10 are looked upon more as saviours than as sailors.

The **Nanaimo** is one of two Imperial tankers that service the Pacific coast, from Vancouver Island north to Alaska, with just about every oil product that Imperial makes. The **Imperial Vancouver** calls at all principal ports along the coast. At three drop-off points, the **Nanaimo** picks up the cargo and distributes it to the hundreds of pocket-sized ports that punctuate the coast and inland waters.

The **Nanaimo**, 127½ feet long and with a capacity about one-fifth the Vancouver's, shares the often-wild open sea with many of its customers, the fishermen whose livelihood depends on the Pacific's salmon, halibut, herring and whales.

With its superstructure in the stern and the four booms forward that open like a flower, she looks like a ship, but that's a disguise. She's really a floating service station and mobile bulk cargo plant. She hauls goods as small as quart cans of lubricating oil; bigger items like barrels of gasoline to run the chain saws and diesel fuel for the heavy equipment and power plants of logging and iron ore mining camps; and storage tanks often put on log rafts for floating lumber camps.

The **Nanaimo** plies the cost all year round, but her busiest time is during the height of the fishing season—May to late October—when she is continually on the run; a single trip may last 90 days with more than 320 stops along the way. She can toss through the ocean at a top speed of 8½ knots (compared with Vancouver's 11¼) but her roughest passage, a 110-mile trip from Prince Rupert to the Queen Charlotte Islands, can make her crawl through swells that have sent bigger, ocean-going ships crashing on the craggy shore.

Captain Bud Allan, for 22 years a sailor with Imperial, must guide the **Nanaimo** through water savage enough to run her ashore, and with reefs shallow enough to snap the propeller shaft. When she moves from the sea to the fiords that indent the coast, she passes through some inland waterways so narrow that a crewman can literally hop from ship to shore as the **Nanaimo** squeezes through. When Allan takes her 100 miles inland, through any inlets still uncharted, he often relies on an Imperial road map of B.C. as a guide.

Imperial was Canada's first oil company to deliver products to its fishing customers by ship. In 1932, the small tanker **Imperial** was moved from the Great Lakes service to the west coast to deliver kerosene and lubricants; before then, fishermen had to return to the major ports for refuelling. As logging and fishing camps became mechanized, the demand for larger ships grew. In 1937, the **Nanaimo**, then called the **Beeceelite**, was added to the west coast fleet and a year later the **Vancouver** was built.

Captain Allan joined **Nanaimo's** crew in 1946 as second mate and became her captain in 1965. The relief captain is Cliff Totten; the chief engineer, who has spent 20 years with the ship, is Roger Pease and the relieving chief, a relative newcomer with 10 years, is Bob Rogers.

When Captain Allan and his crew leave on a typical trip from Prince Rupert, the centre of the Pacific fishing industry, their first stop may be a tiny, temporary fish camp, set up by a canning company to supply fishermen with food and fuel and to buy and store the fish they catch.

The fishing crews, many of them Japanese-Canadians and Indians (both traditionally good fishermen) live a chancy life of danger as they pit their 30-foot boats against a hostile ocean and the risk of a bad season.

Most of them own their boats and contract them to a cannery (although the canneries sometimes have boats themselves) and they're often paid in advance with books of fish coupons they use as money at company stores.

The **Nanaimo** accepts these coupons, too, in payment for the oil, gasoline and grease it provides to the camps. Each spring the ship refills fuel tanks along the coast and refits their meters and pipes.

A **Nanaimo** sailor must be a mechanic as well, and something of a strongman. A derrick lifts the red and blue oil barrels over the ship's side, but often the crew must haul tons of sandbags to shore up a tilting tank; or a supercargo—the man who handles the bookkeeping and measures the level of fuel tanks—must climb hundreds of icy steps to check a tank high up on a cliff face.

Heading inland, the **Nanaimo** threads through winding inlets of overwhelming beauty in search of a lumber camp. The camp, having logged the spruce, pine and cedar of one area, may have been towed away—on water. Many camps sit on wood floats or rafts holding the tanks, houses, perhaps the school and even, in one case, a church. Whole families live aboard; the babies play in a fenced 'backyard' and the bigger kids wear lifejackets as matter-of-factly as boys in Vancouver wear windbreakers.

Back in the Pacific, the **Nanaimo** makes for Stewart, its northernmost port with a town line 200 yards away from Alaska. A booming gold town in the late 1920s, Stewart is now the next thing to a ghost town. But it's only 30 miles from the rich Granduc copper discovery that may bring its renaissance.

On the other trips, the crew of the **Nanaimo** may tremble at Tremble Island on Seymour Inlet just north of Queen Charlotte Strait, where the tides are fierce; or relax while hunting on the Queen Charlotte Islands where the deer are so dense there's no bag limit. They may lay three-quarters of a mile of oil pipe from a cannery to a nearby village, or pick up a couple of fishermen whose boat sank when they overloaded it with salmon.

Or, like a **Nanaimo** crew under Captain Doug Marshall, Allan's predecessor, they may be called on to rescue a village. It was at Alice Arm, B.C., a far northern inland port southeast of Stewart, and it was 14 years ago, but it's still a minor legend.

In the early winter freeze-up, Alice Arm's cove was choked with ice. The 50 villagers had been without heating fuel for several days during a subarctic cold wave.

When the **Nanaimo** arrived on its regular run, she couldn't enter the ice-jammed port, and the men of the village started dynamiting a path for her. It took 60 charges and a whole day before the ship was close enough to land her precious cargo.

Waiting on shore was the whole village, even the children, holding empty cans. They filled them with the fuel and then returned to their homes—all without speaking a word. In this eerie silence the **Nanaimo** slipped away to her next wilderness port.

(Imperial Oil)

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

2

Some bits of History

This morning, having eaten our breakfast, we turned to The Family Altar, the fine booklet which the Back to God Hour provides for family worship. I noted the date — October 12! Our daughter murmered something about Columbus. Yes, that was the date, in 1492, so we were taught, when Columbus discovered America. In late years a number of people have been mentioned who may have been here before him, so Columbus may lose a feather out of his cap. Be that as it may, for Canadians the year 1497 will be of perpetual interest, for it seems that in that year the known, written history of Canada began.

Don't you think we today ought to know something about that history? It's the background for our present story. We who live or have lived in Canada ought to be interested in it. We are intelligent people. As Christians we believe in the guiding hand of God in history. Knowing a little about the history helps us to understand present situations. So let us in quick, long steps recall some of the great events.

It began much like the history of the United States. Curious men of adventure were sailing the high seas. Our Dutch forebears were among them with many others. Brave men they were who dared to face the storms and the waves and all kinds of perils, in ships so small and frail that we today wonder how they ever dared to try it. But they did. Some of them turned west wondering what might be beyond the vast Atlantic Ocean. They sailed and sailed, weeks and months on end, until they saw land. They found openings in the shoreline, entered, traveled inland... It was all new to them. They made charts, brought new knowledge back to the homeland, laid foundations for new nations.

Thus John Cabot discovered the east coast of what is now Canada in 1497. Jacques Cartier in 1534 reached the Gaspé coast of Quebec and took possession in the name of the king of France. His name lives on in the modern MacDonald Cartier freeway, so well known to travellers in eastern Canada. Samuel Champlain established Port Royal, Nova Scotia in 1605, and in 1608 founded the city of Quebec. French settlements were made all around.

This idea of settlements seems to have given Canada its name, for according to Cartier that is what Canada, from the Huron word Kanada, means: settlement.

This included also the Scottish, who gave to Nova Scotia its name which means New Scotland. Communities were taking shape as definite, distinct entities.

It was a time when nations in Europe were vieing with one another in taking possession of parts of the new world as colonies to serve the home country. In early Canada there were both the British and the French. This was bound to lead to conflict. Fighting ensued. It was a long struggle, really for dominion in North America. The British won, as far as Canada was concerned. Acadia (the Maritimes) was ceded to the British by the treaty of Utrecht in 1713 and most of the rest of Canada by he treaty of Paris in 1763. From here on Canada was definitely a British colony.

Naturally this was a bitter pill for the French to swallow. The British tried to make it easy for them by leaving them free to use their mother language, allowing them freedom of religion, and letting them continue their own ways of living. Things went on much as before except that the British controlled the country. In time the French language was recognized as one of Canada's official languages alongside the English. This is why in the Province of Quebec and in surrounding territory you see names of buildings and streets given in both languages. In fact, to this day a part of the population of Quebec speaks only French. Tourists have found this out when to their dismay they could not make themselves understood because they could not speak French. When we lived in Aylmer, Ontario, I sometimes gave rides to young men stationed in military service near Aylmer, who were from Quebec and could not speak English. It was a wise policy on the part of the government to disturb the lives of these French folk as little as possible. On the whole it seems to have worked out well. Leaders from Quebec have taken prominent parts in the development of Canada. There is still a minority, apparently very small, which is restless, talks about Quebec seceding from the rest of Canada and puts on scenes, as at the latest visit of Her Majesty Queen Elisabeth II, but evidently they will get nowhere.

Canada was open wide for more people and over the years thousands came in. The trek was west, west, on to the Pacific Ocean, three thousand miles toward the setting sun. As more territory was being occupied and communities were being formed, often of different nationalities, another danger arose: many of these were far apart with nothing holding them together. How easily these groups could develop into so many little states, each with its own local government, jealous of its sovereignty, setting up barriers, even going to war to defend its supposed rights. That is what had happened in Germany and Italy and other countries where it took strong leadership to bring them together. If that happened here it could greatly delay development of the country as a whole and of its people as one nation. Farsighted men were aware of this. Something must be done to bring all these sprouting little states together into a unity, strong, solidified, with an eye to a great future.

In 1864 representatives of a number of the developing provinces came together in Quebec to consider the advisability and realization of a union. Sir John A. Macdonald became the strong leader under whose guidance proper resolutions were formulated. These became the basis of the British North America Act passed by the British Parliament in Feb., 1867. Under it Quebec and Ontario, Nova Scotia and New Brunswick were formally united as the Dominion of Canada. Thus Canada as a nation dates from 1867. John A. MacDonald became the George Washington of Canada, leading it on to its final destiny. There is good reason why his name, together with that of Cartier, should adorn the freeway in Eastern Canada. Above all it was God who as the God of nations gave Canada a place among them. His name be praised!

How grateful we ought to be that this nation's freedom did not have to be bought at the price of a lot of blood, as was the case in the history of The Netherlands and the United States. How much better it is to reason together and recognize each other's right and needs!

Of course The Dominion of Canada became a member of the British Commonwealth, a federation of nations which developed under British rule and still work together in promoting trade and the general welfare of all. The people of Canada recognize the British crown over them and give honour to its representative among them.

Not all the settlements immediately joined the union. In some parts there was even strong opposition but as the country developed one province after another came in. Newfoundland did not come in until very recently, but it too finally came across. Thus Canada has come to compromise ten provinces, in order from east to west (not in order of time): Newfoundland, Nova Scotia, Prince Edward Island, New Brunswick, Quebec, Ontario, Manitoba, Saskatchewan, Alberta, British Columbia. And there are the two territories, the Yukon and the Northwest, under Canadian administration. All these under one government which has its seat in Ottawa.

Next year, 1967, will be the first centennial of Canada's existence as a nation. Plans for a fitting celebration are in the making. We too, who came in from other lands, are going to join it. We shall thank God for blessings given, pray for His continued favour, and dedicate ourselves, under Him, to the welfare of this growing nation.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE AUGUST LADDER

Names	Problems Points 216	217	218	219	Sub Total	Previous Total	TOTAL
	3	2	3	2	10		
J. Hengeveld (I), Woodville, Ont.	—	2	3	2	7	84	91 WINNER!
H. Amsinga (I), Hay, Ont.	3	2	3	2	10	80	90 WINNER!
J. J. Berg, Jarvis, Ont.	—	0	2	2	4	59	63
H. Hengeveld (I), Woodville, Ont.	3	2	3	2	10	40	50
H. Rombach, Toronto, Ont.	—	—	3	2	5	42	47
M. DeJong (III), Stirling, Ont.	3	0	3	2	8	38	46
A. Renema, Duncan, B.C.	—	1	—	—	1	42	43
J. Kloosterman, Peterborough, Ont.	—	0	0	2	2	36	38
H. Langendoen, Toronto, Ont.	0	1	0	—	1	34	35
E. H. Langendoen (I), St. Catharines, Ont.	—	0	—	2	2	28	30
A. Guillaume (V), Edmonton, Alta.	3	2	3	2	10	18	28
R. Bouma (II), Belleville, Ont.	3	0	0	2	5	16	21
W. Triemstra (I), Ottawa, Ont.	0	0	1	2	3	17	20
T. P. Palmer (I), Gr. Rapids, Mich., USA	—	2	—	—	2	11	13
T. VanHardeveld, Calgary, Alta.	0	0	0	2	2	9	11
H. DeGraaf, Gr. Rapids, Mich., USA	0	1	0	0	1	6	7
Mrs. G. A. DeHaan, Loretto, Ont.	—	—	0	2	2	New, welcome!	2

REMARKS

First of all our hearty congratulations go to the Winners of this month, the Messrs. J. Hengeveld and H. Amsinga, both for the second time. It is well that we are getting more veterans because the climb seems to be getting more difficult all the time. The results of this month show this clearly. . . .

Again a lady joined our contest. We admire her courage and hope that she may show more perseverance than her only predecessor did, who, after one month, disappeared without a word.

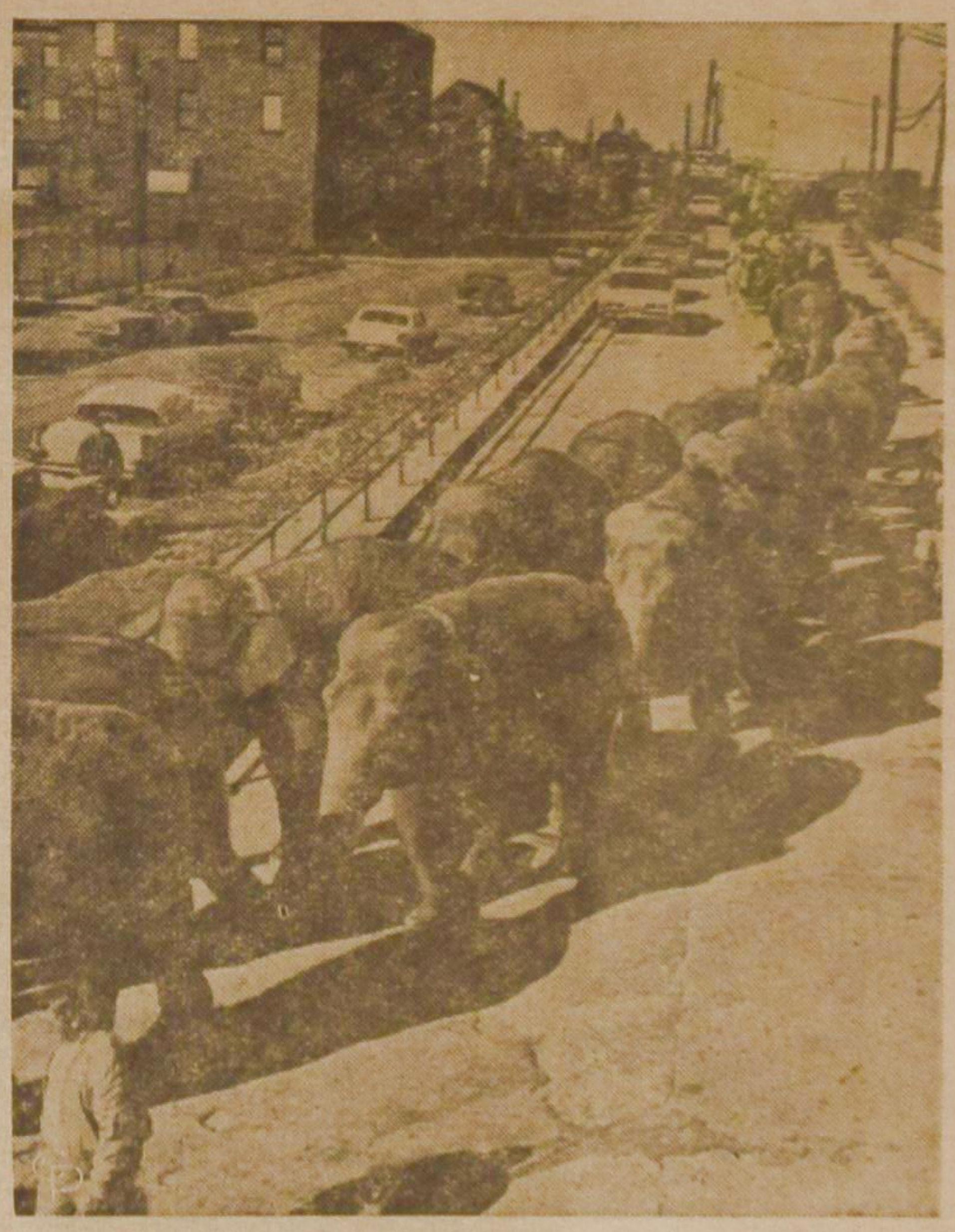

LOOKS LIKE A CONVENTION—Chicagoans were a bit surprised when more than a dozen elephants ambled down a street. The pachyderms were strolling from rail yards to the International Amphitheater, site of Barnum & Bailey Circus.

From Parliament Hill

by Herman Jonker

STEVEN TRUSCOTT'S TRIAL

The trial of Steven Truscott at the Supreme Court of Canada, is not just another court case. It is special in that it tells us something about the accuracy of legal judgment, and the problem of capital punishment; in fact it should tell us something about our whole modern-way system of legal justice.

Mr. Truscott has been in jail for 7 years, since he was convicted in 1959 of the murder of one of his schoolmates, Miss Lynne Harper, whose body was found in a bush along a lonely country road near Clinton. After the appearance of Miss Labourdais' book, which takes issue with the evidence presented in 1959, the Cabinet ordered the Supreme Court to review the case. The result was that new evidence was submitted before the Supreme Court of Canada two weeks ago; the case is now adjourned, but will be re-opened for legal argument in December.

One of the key factors in the 1959 prosecution was the time at which Miss Harper died. At the time, the Crown pathologist determined the time of death between 7:45 p.m. and 8:15 p.m.; Truscott was known to have been with Miss Harper during that time. It was also determined (or assumed) that the lessions found on Mr. Truscott's penis were the result of sexual intercourse, and that Lynne was murdered in the bush where she was later found.

Several specialists and medical experts at the recent Supreme Court Review of the Truscott case, have contradicted the earlier evidence; Dr. Charles Petty, a pathologist and graduate from Harvard University (one of the highest-standing universities in the U.S.), testified that Lynne Harper's death occurred at least 8 hours later than the time set by the Crown pathologist 7 years ago. Two skin specialists at the recent review of the case, testified that the lessions on Mr. Truscott's penis need not be the result of sexual intercourse at all. Still other experts were of the opinion that Miss Harper was not murdered at the spot where her body was found, but that there was evidence that her body had been dragged there after the murder.

Several things should be obvious. The facts submitted as evidence are not to be considered as conclusive. The "evidence" on which Steven Truscott was committed to death in 1959, are subject to personal inclination and by no means free from bias. There is little agreement among experts on the facts upon which Mr. Truscott was earlier prosecuted.

Our system of justice has become very dependent on the opinions and views expressed by the scientists — whether medical or otherwise. If Steven Truscott did not murder Lynne Harper (no one can read Steven's heart), the Diefenbaker Cabinet deserves a pat-on-the-back for having commuted his death sentence to life imprisonment, 5 years ago. Clearly, when a man is sentenced to death on the basis of "scientific evidence" which is unreliable and by no means unanimously accepted, something has gone rotten in the sphere of justice.

Perhaps the Government has the duty to put to death those who murder, but this implies that the Government's duty is also to protect those who are charged with murder, but who did not commit the act. If there are no eye-witnesses at the murder-scene, then to determine whether a man did or did not murder another can be a difficult, if not an impossible task.

It is a good thing that the Liberal Cabinet decided not to abolish the Cabinet's ability to commute the death sentence, when the evidence on which the murderer was convicted, is not sufficiently reliable. Perhaps the death sentence should not be abolished, as the House of Commons decided several months ago; but it should be used extremely cautiously, in the full awareness that it can be used to take the life of an innocent man.

THE LIBERALS' NATIONAL CONVENTION

The convention is over. Besides the poisoning of the food of a few delegates at the Chateau Laurier Hotel, there was little excitement. The Liberals put on a spectacular display of unity in the face of diversity that existed beneath the surface. Their aim, of course, was to show the country (and the Conservatives) that they were a well-organized, constructive and united group capable of coming to grips with the problems like grown-up men. They decided to make sure that the public would not see them quibling and arguing like little kids — or perhaps like the Conservatives; and they succeeded.

In spite of the united front displayed by the Conference, the more conservative element (if such a group can be said to exist) in the party turned out as the winner. Finance Minister Mitchell Sharp won on two accounts: one, on his postponement of National Medicare, and two, on his policy for foreign investment in Canada. In a sense he came out of the Conference as the victor, as opposed to former Finance Minister Walter Gordon and the present Minister of National Health and Welfare.

Perhaps the Conference marked another victory for the Liberals against the Conservatives in the struggle for political representation, and another victory for Mr. Sharp against his colleagues for the future leadership of the Liberal Party.

CANADIAN ELECTRONICS:

The Industrial Giant

by BASIL JACKSON

(Canadian Scene) — Canada's least known industry is without doubt electronics. But its progress has created a manufacturing activity of important size and potential.

The average Canadian family rarely knows that the television set he watches was made, not in the United States, but in Quebec or Ontario. Those flying the Atlantic are more than likely unaware that their jetliner is guided unerringly to its landfall by an electronic navigation system designed and made by Canadian Marconi Co., in Montreal. When a businessman telephones from Vancouver to Winnipeg, it never crosses his mind that his voice is transformed into electronic signals by Canadian-designed and produced microwave equipment. When he buys cigarettes from the local drugstore, he gives no thought to the delivery van despatched by mobile radio apparatus made by workers in Toronto.

This industry last year sold more than $720 million worth of electronic products (at customer level), employs 18,000 workers directly (plus another 18,000 in the distribution, sales and servicing fields), and is the prime mover behind much of the new Canadian technology that is sparking progress in other industries. The industry has increased its overall sales of electronic equipment from $455 million in 1961 to its present $720 million level. This rapid growth is expected to continue as more export orders develop and as the domestic market expands.

It is to colour television that the industry looks for its next strong push in sales; and after that? In the home entertainment field, undoubtedly one of the next products will be video recorders which will enable people to record television programs at home while they are absent; the recorder can be played back through the television set for viewing later; an adaptation of this equipment will allow home movies to be made and shown on the television set; black and white tapes will come first, but colour will arrive later. Three-dimensional colour television is another logical development of the visual electronic communications medium.

But there will be a continuation of the behind-the-scenes role of the industry as its research and development programs formulate new ideas for process control and supervisory equipment for automating industries. This is where the potential of the electronics industry is beginning to show as more commercial and industrial firms apply electronics to increase quality control or effectiveness of the finished products or services.

A significant trend in the design of electronic equipment is the portability; in time, this will mean battery-operated desk-top computers at the elbow of accountants, pocket-size television sets, portable wrist watch radios and, ultimately, electronic air-conditioners and refrigerators, and portable versatile radio-telephone systems electronically linked to central exchanges.

A large sector of the industry — large in investment of money, brains and know-how — is wrapped up in research for space exploration. The contribution to space knowledge, by Canadian experimental rockets and co-operative programs with the U.S. space industry, is not well-known to the average Canadian. But in laboratories and rocket sites in Canada, there is a considerable body of experience and practical application being accumulated, and many electronic firms are placing more emphasis on space and development of products and devices for space requirements.

(Financial Post)

HET MEDICARE-PLAN IN MOEILIJKHEDEN

Het zal voor vele voorstanders van het medicare-plan een hele teleurstelling zijn geweest toen de minister van financiën, Mr. Sharp, meedeelde dat het plan niet eerder dan met 1 juli 1968 in werking zou treden, in plaats van op 1 juli 1967. De minister gaf als reden tot het uitstel de economische situatie in Canada. Hij heeft al meerdere maatregelen getroffen om de inflatie een halt toe te roepen. Het uitstel van het medicare-plan is er een van. Velen zijn over deze maatregel maar slecht te spreken. Zij maken geen bezwaar tegen maatregelen tot bestedingsbeperking, maar betreuren het dat het medicare plan er de dupe van moet worden. Men geeft enigszins de indruk alsof Mr. Sharp zich weinig bekommert om de hoge dokters- en ziekenhuisrekeningen, die velen behoorlijk zwaar op de maag liggen. De minister van financiën zou dan een van de 'rechtse' ministers zijn die, evenals de liberalen van voor de tweede wereldoorlog, de individueel aansprakelijk stelt zijn eigen boontjes te doppen.

De economische toestand is niet de enige oorzaak waarom het plan is uitgesteld. Uit de uitvoerige debatten in de regering blijkt duidelijk dat er andere moeilijkheden zijn die eerst uit de weg moeten worden geruimd wil het medicare-plan een kans van slagen hebben.

Mr. Sharp heeft zelf ook gezegd dat de provincies het idee hebben dat zij er nog niet klaar voor zijn om een dergelijk plan bij 1967 in werking te stellen. (The provinces do not feel prepared to put such programs into operation next summer.)

Het is daarom verstandiger zich eerst te bezinnen over de eventuele verbeteringen van het plan, voordat men in te grote haast fouten maakt die men later met veel moeite moet corrigeren. Volgens sommigen heeft men het Canada Pension Plan ook te haastig aanvaard. Men zou, volgens hen, een voordeliger plan hebben kunnen ontwerpen indien men daarvoor de tijd had genomen.

Daar komt nog bij dat, nu de economische toestand in vele landen waar men reeds jaren lang medicare-plannen heeft, zoals Engeland en Zweden, de kritiek op deze plannen de laatste tijd nogal is toegenomen, aangezien het plan meer kostte dan men oorspronkelijk had geschat.

In Canada komt er nog een andere moeilijkheid bij. Er bestaat nog steeds veel onenigheid over de verhouding van de provincies tot de federale regering. Wie moet, in geval van het medicare-plan, het plan vaststellen: de provincie of de federale regering? Indien men het aan de afzonderlijke provincis overlaat, kómen er verschillende plannen. De federale regering moet dan een plan ontwerpen dat de nodige kosten aanvult van de provincies met hun afzonderlijke plannen.

De ene provincie mag dan meer nodig hebben dan de andere. Enig overleg en samenwerking zal toch nodig zijn om een medicare-plan in geheel Canada uitvoerbaar te maken. Bovendien zijn er sommige rijke provincies die zeggen dat zij zich wel kunnen redden, terwijl de armere provincies zonder de hulp van de federale regering geen goed medicare-plan kunnen uitvoeren. De rijkere provincies zullen dus financieel moeten bijspringen. Hiervoor voelen sommige provincies niet bijster veel. Men kan zelf de bedragen voor het provinciale budget best op. Wanneer men nu ook nog de andere provincies moet helpen vindt men dit teveel gevraagd. Velen van hen die zo redeneren houden er een politieke visie op na, die volgens ons toch onjuist is. Men gaat van de gedachte uit dat iedere provincie zoveel mogelijk vrijheid moet hebben om te kunnen doen wat haar het beste toelijkt. De federale regering moet zich zo weinig mogelijk met de interne aangelegenheden van de provincies bemoeien. Dit klinkt allemaal heel prachtig en tot op zekere hoogte voelen wij er ook weinig voor om alle verantwoordelijkheid van de schouders der provinciale regeringen af te nemen. Men mag in dit streven toch niet over het hoofd zien dat wat de algemene belangen van ieder Canadees burger betreft, zoals medicare, alle provincies tesamen verantwoordelijk zijn. Wanneer de ene provincie over welvaartsbronnen beschikt — olie, hout, kolen — dan moet men toch inzien dat men vrijwillig iets van deze rijkdom moet afstaan voor een provincie die niet over deze bronnen beschikt. De afzonderlijke provincies moeten niet zo egoistisch zijn dat zij alleen maar aan hún inwoners denken, zonder met de belangen van geheel Canada rekening te houden. Dit provinciale eigenbelang is vandaag nog meer in discussie door de houding van de provincie Quebec. Enigszins staat de centrale regering welwillend tegenover de eisen van Quebec, zolang deze provincie haar ogen niet sluit voor de belangen van geheel Canada. Aangezien hieraan nogal eens iets hapert, vooral nu Johnson de teugels in Quebec in handen heeft gekregen, is het probleem van de verhouding van provincie tot federale regering weer spannend. In geval van medicare, waarin samenwerking tussen de afzonderlijke provincies en de federale regering een vereiste is, speelt dit aloude probleem een beslissende rol.

De tegenstellingen tussen Walter Gordon, Premier Robarts en Premier Johnson komen bij dit plan aan het licht. Gordon wil een krachtige centrale regering die de lakens uitdeelt. Robarts staat een soort vennootschap voor wat de financiële aangelegenheden betreft, terwijl Johnson de provincies zoveel mogelijk baas in eigen huis wil laten zijn.

De vraag is natuurlijk of dergelijke verschillen tegen 1 juli 1968 zullen zijn opgelost. Evenmin kan het met zekerheid worden voorspeld dat de economische buien dan zijn opgeklaard. Men hoopt van wel, maar er zijn nog weinig hoopgevende tekenen die er op wijzen dat in 1968 het medicare-plan een grotere kans van slagen heeft. Er zal in elk geval nog heel wat werk moeten worden verzet en menige conferentie moeten worden belegd om een verhouding van de provincies tot de federale regering te scheppen die alle provincies bevredigt. Toch is het verstandig om niet overhaast te werk te gaan, maar de problemen die zich hier voordoen van alle kanten te bekijken, alvorens beslissingen te nemen die later het land nog heel wat narigheid zouden kunnen bezorgen. Men zal daarentegen wel duidelijk naar voren moeten brengen dat men niet tot in het oneindige kan blijven discussiëren, maar dat de regering alleen om het welslagen van het plan de partijen nog een jaar de tijd geeft om dit plan te verbeteren. Men zal zich strikt aan deze bepaling moeten houden want er zijn bij elk debat over dit onderwerp weer parlementsleden die dit plan gebruiken om hún partij-belangen uit te buiten. Iedere politieke partij wil graag dit medicare plan op haar naam hebben staan om deze later, bij eventuele verkiezingen, als propagandamateriaal te gebruiken. Het is een zeer onverkwikkelijke zaak dat het belang van de natie en van de individuele burgers moeten worden opgeofferd aan de partijbelangen van kleinburgerlijke politici.

Er doen zich bij het medicare-plan ook problemen voor van een andere aard. Wij willen er twee nomen. De omvang van het plan en het voorkomen van moeilijkheden welke zich in landen voordoen waar een medicare-plan reeds jaren in gebruik is.

Om met het laatste te beginnen: de moeilijkheden in andere landen. Neem b.v. Engeland. Door het algemene medicare-plan gaan de Engelsen veel gauwer naar een dokter dan voorheen. Dat is begrijpelijk. Het gevolg is dat de doktoren in Engeland overbezet zijn. Bovendien vinden deze doktoren dat hen te weinig wordt betaald. Dit is niet alleen het geval in Engeland, want de doktoren in Manitoba klagen ook al steen en been dat de Manitoba Medical Service hen weinig service biedt. In dit plan worden de doktoren 80% van hun kosten uitbetaald. De doktoren wensen echter 100%. Indien hen dit bij 1 juli 1967 niet wordt gegarandeerd dan dreigen zij niet langer deel te nemen aan het medische plan.

In Engeland zijn vele doktoren de gang van zaken zo beu dat ze naar Canada of de Verenigde Staten emigreren om van al die medicare-plannen af te zijn. Het ziet er naar uit dat zij nog wel eens op de koffie kunnen komen, nu in beide landen de medicare eveneens zal worden ingesteld. Engeland zit echter met een tekort aan medisch personeel. Momenteel probeert men doktoren uit allerlei landen, behorende tot het Gemenebest, aan te trekken. Met suuces, want in Engeland liggen de lonen hoger dan in Azië en Afrika. Ideaal is dit evenmin, want in de onontwikkelde gebieden heerst reeds een schreeuwend gebrek aan doktoren. Men krijgt zo het idee dat de ethiek van sommige doktoren er niet op vooruit gaat! Moet een dokter nu werkelijk zoveel verdienen om de eindjes aan elkaar te knopen? Wij gunnen hem een goed salaris. Hij oefent een verantwoordelijke positie uit. Zijn studie neemt vele jaren en kost veel geld, maar moeten de doktoren nu meteen op gaan spelen wanneer zij wat minder gaan verdienen? Wij zijn sterke voorstanders van het beschikbaar stellen van meer geld voor de studie van de doktoren en het bouwen van ziekenhuizen. Zodoende zal de animo om medicijnen te studeren toenemen en zullen de dokters enigszins worden ontlast van het tegenwoordige enorme aantal patienten.

De doktoren mogen er echter ook wel eens rekening mee houden dat vroeger heel wat mensen onvoldoende medische behandeling kregen omdat de patienten niet in staat waren een medische behandeling te bekostigen. Dat de toeloop naar de doktoren in landen met medicare zo is toegenomen is een duidelijk bewijs dat de toestanden van vroeger ongezond waren. Wanneer men nu streeft naar sociale hervormingen dan mag men verwachten dat doktoren ook hun sociaal gevoel laten spreken. Dit geldt zeker niet in mindere mate de apotheken en de fabrikanten van medicijnen die enorme schatten verdienen aan hun pillen en drankjes. Laat de regering daar ook eens een stokje voor steken.

Dit brengt ons tot het andere probleem: de omvang van het medicare-plan. Vele parlementsleden zouden graag het medicare-plan willen uitbreiden. Dit plan zou, volgens hen, de onkosten voor de tandarts, psychiatrische behandeling, brillen enz. moeten omvatten. Bovendien zou de regering betere financiële maatregelen moeten treffen om meer ziekenhuizen te kunnen bouwen, de studie van medicijnen te verlichten door medische studenten financiële steun toe te kennen, en meer geld beschikbaar moeten stellen voor het nemen van proeven op medisch gebied. Ongetwijfeld zal er aan dergelijke takken van de medicare in Canada meer aandacht moeten worden besteed.

De huidige regering acht het echter verstandiger om meteen niet teveel hooi op de vork te nemen, maar het plan 'bij 'teaspoons' uit te werken. Op zichzelf is dit niet onverstandig, zolang men bij het beramen van de onkosten rekening houdt met de 'uitbreidingsplannen' van het medicare-plan. Anders krijgt men later nog vele teleurstellingen te verwerken.

Uit de problemen rondom het medicare-plan mag het nog weer eens duidelijk worden dat ook in onze moderne tijd met haar computers alle problemen niet in één oogwenk worden opgelost.

Het mag vele sociaal-voelende mensen eveneens tot de ontnuchtering brengen dat alle sociale voorzieningen, die wij van harte aanbevelen, ons niet gratis in de schoot vallen. De voordelen kunnen alleen worden geboekt wanneer iedereen bereid is een bepaald bedrag van zijn loon af te staan voor het algemeen belang, zelfs al zal hij (zij) er weinig gebruik van maken. Maar aangezien gezondheid onbetaalbaar is mogen wij toch bereid zijn om iets te betalen voor anderen die in geval van ziekte ook nog onder financiële lasten gebukt zouden moeten gaan. Prettig is het niet dat er elke week zoveel van je loon wordt afgehouden, terwijl je het zo goed zou kunnen gebruiken. Als christenen kunnen we ons, ondanks dit hartzeer, toch moeilijk tegen dergelijke plannen verzetten. Zolang we gezond zijn staan we vaak niet stil bij de voordelen van dergelijke plannen. Toch moet het voor ons niet noodzakelijk zijn om eerst eens ziek te worden alvorens de billijkheid van dergelijke plannen in te zien.

P.T.

ZOU HET NIET PRETTIG ZIJN OM DIT JAAR KERSTMIS IN HOLLAND TE VIEREN?

HET s.s. STATENDAM VERTREKT OP 9 DEC. VANUIT NEW YORK.

Hoogstwaarschijnlijk hebt U familie of vrienden, die U zou willen bezoeken, of U zou het op prijs stellen om van ouds bekende plekjes weer terug te zien.

De tarieven zijn in de winter laag, zodat het de moeite waard is om nu Uw plannen te maken. En zelfs als U niet naar Holland gaat, vergeet dan niet dat het makkelijk is om van Rotterdam, waar U met de Holland-Amerika Lijn aankomt, naar andere plaatsen door te reizen.

Loopt eens bij Uw reisbureau, of bij een van de onderstaande kantoren van de Holland-Amerika Lijn binnen.

HOLLAND-AMERIKA LIJN

Montreal · Toronto · Calgary · Vancouver · Halifax: Furness, Withy & Co. Ltd.—Passage Agenten.

CHRISTIAN ACTION FOUNDATION INC.

FALL BANQUET

SATURDAY, NOVEMBER 5, 1966

at the

EDUCATIONAL CENTRE, West 5th Street, Hamilton, Ont.

Dinner 7.30 P.M.

Wonderful entertainment! Here is also your opportunity to hear the Mayor of Hamilton, the Honourable VIC. C. COPPS.

Tickets obtainable from: Bill Van Delft, phone JA 8-1932 and Clarence De Groot, phone 383-3388.

PER BOOT NAAR HOLLAND?

Vraag nu om de volledige afvaartlijst voor 1967 naar en van Holland met de bijbehorende prijslijst bij

VALENTINE TRAVEL SERVICE LIMITED

onder de deskundige leiding van . . .

LUCAS KOOPS

Wij zijn officieel vertegenwoordiger van alle vervoermaatschappijen. Wij komen zo mogelijk bij U thuis de reis regelen.

Ons adres: 1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. (eerste stoplicht ten Zuiden van Eglinton Ave.). Open Maandag tot Zaterdag 9.00 tot 6.00 en volgens afspraak. Telefoon: 485-0336 (4 lijnen). Voor noodgevallen dag en nacht bereikbaar.

Danish Modern Custom Living Rooms

Solid Teak Frame . . . Rich Covers

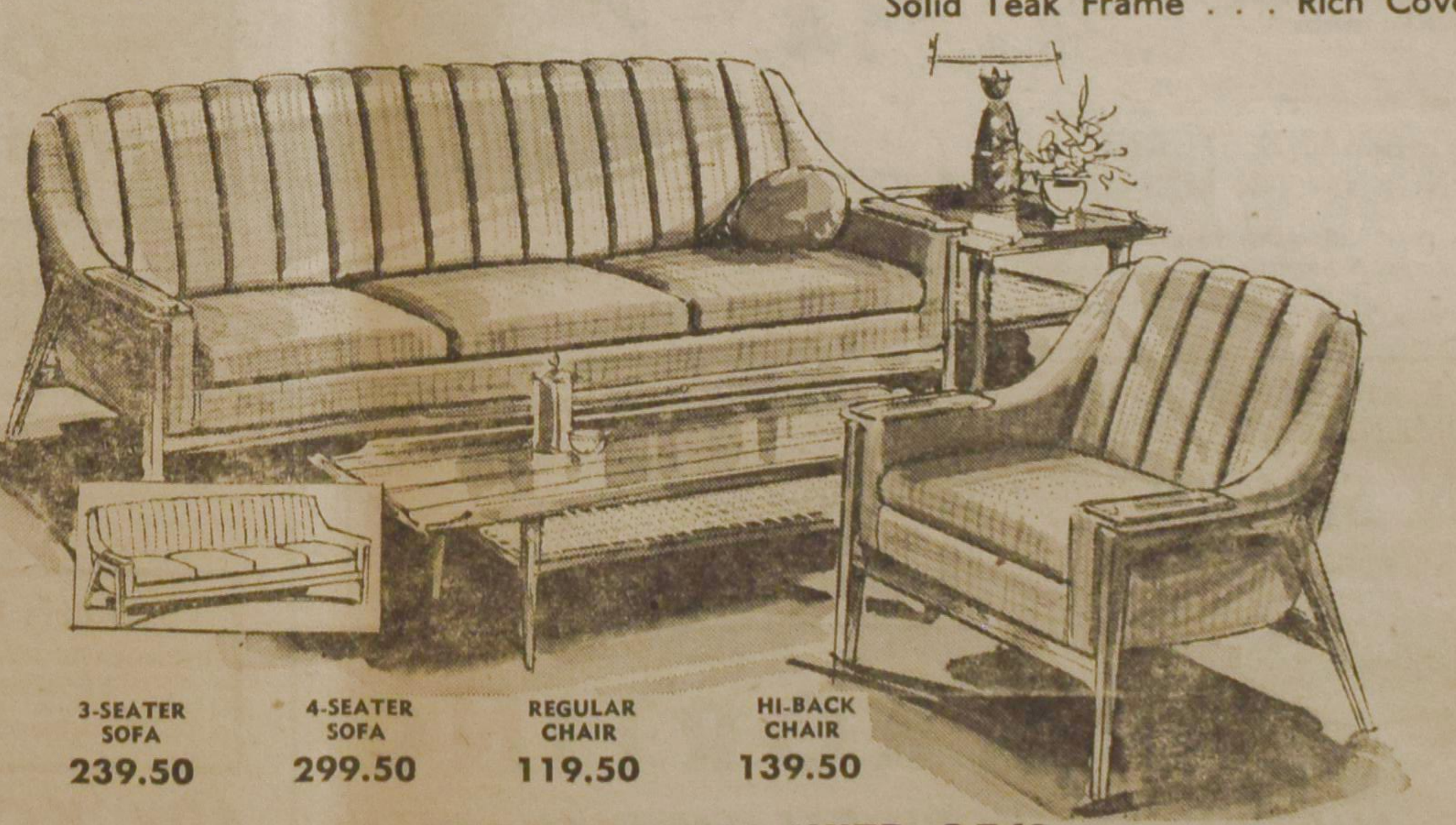

3-SEATER SOFA 239.50

4-SEATER SOFA 299.50

REGULAR CHAIR 119.50

HI-BACK CHAIR 139.50

2-PIECE LUXURY SUITE $349.-

Classic Danish styling with the built-in comfort that has made this furniture today's choice among discriminating homemakers. Features a beautiful solid teak frame . . . comfortable, channel back . . . reversible foam cushions . . . custom tailored in a luxurious wool-content cover in warm decorator-colors.

CHOOSE TEAK FROM KNOB HILL

Toronto's Most Complete Selection

KNOB HILL FURNITURE & APPLIANCES LTD.

2623 EGLINTON AVE. E.
SCARBORO - TORONTO
AM 7-3381
A. Braaksma

(Manager West-end Store)
(BILL VERDUYN)

1597 ISLINGTON AVE. NORTH
REXDALE - TORONTO
741-3420
G. Lock

Rudolf Hess

(1)

Zijn opzienbarende vlucht

Op 1 oktober jl. werden twee van de drie Duitse Nazi's die te Spandau in een oud kasteel in de Engelse sector van Berlijn gevangen zaten, vrijgelaten. Het waren Albert Speer, Hitler's minister van bewapening en oorlogsproduktie, en Baldur von Schirach, de leider van de Hitler Jugend. Zij hebben er een gevangenisstraf van 20 jaar op zitten, waartoe ze in 1946 waren veroordeeld door het Tribunaal te Neuremberg.

Vele nieuwsgierigen en verslaggevers waren aanwezig op het moment dat de ex-gevangenen, elk in een Mercedes gezeten, naar een hotel in Berlijn werden gebracht om daar de eerste dag te vertoeven.

Speer, die tegen het einde van de oorlog heeft getracht Hitler door vergif om het leven te brengen, zal zijn oude beroep van architect weer gaan uitoefenen. In een gesprek met de verslaggevers verklaarde hij dat ze een correcte behandeling hadden ondergaan, nadat Stalin in 1953 stierf.

Von Schirach, die mede aansprakelijk werd gesteld voor de deportatie van Joden, gaf blijk dat hij weinig had geleerd van de 20-jarige gevangenisstraf, want hij vertelde de verslaggevers dat hij van plan was zijn memoires te verkopen voor tenminste 500.000 Mark ($125.000). Hierop is in Duitsland hevige critiek geleverd. Men voelt er weing voor om deze misdadigers de martelaarskroon op het hoofd te zetten na al de gruweldaden die zij hebben verricht.

Rudolf Hess, de man die op de 10de mei, 1941 plotseling een tocht naar Engeland ondernam, is de enige die nog gevangen wordt gehouden. Hij zal naar een ziekenhuis worden vervoerd om de hoge onkosten van zijn bewaking te drukken.

Wie is deze Rudolf Hess eigenlijk? Waarom vertrok hij zo onverwachts naar Engeland? Wat is de reden dat hij als de enige Nazileider nog steeds gevangen wordt gehouden? Deze vragen hopen wij in een tweetal artikelen te beantwoorden.

De mens Hess

Wie was eigenlijk deze Rudolf Hess? De man met zijn donkere wenkbrauwen en diep invallende ogen.

Als een van de eerste partijleden (zijn partijnummer was 16) had hij van het begin af de Führer onafgebroken gediend en bijgestaan in zijn strijd voor de vestiging van het duizendjarig rijk. Hij was geboren in Egypte en bezocht in Alexandrië een Duitse school. Toen hij twaalf jaar oud was bezocht hij de Evangelisches Pedagogium in Godeberg-am-Rhein. Met Hitler diende hij in de 1ste Compagnie van de 16e Beierse Reserve Infanterie. Pas na de oorlog ontmoetten ze elkaar. Financieel zat Hess er niet te warmpjes bij. Terwijl hij de Universiteit bezocht, droeg hij nog steeds zijn oud uniform. Aan de universiteit kwam hij onder de invloed van professor Karl Haushofer, waarover wij later nog meer zullen horen. In die tijd stond het er met Duitsland niet zo goed voor. De inflatie bracht Duitsland bijna tot de ondergang. Hess geloofde echter stellig dat er in de toekomst iemand zou opdagen die Duitsland zou redden. Hij schreef als student dan ook een opstel over "De man die ons land zal redden".

Toen hij in 1921 Hitler voor het eerst hoorde spreken stond het voor hem vast: dit was de man die Duitsland tot een grote natie zou omtoveren.

Twee vijanden moesten echter worden overwonnen om deze droom werkelijkheid te zien worden: de Russen (het Communisme) en de Joden. Van de communisten ondervond Hitler in het begin van zijn campagnes veel last. Zij verstoorden regelmatig de vergaderingen van de partij, vandaar dat de Stormtroepen werden opgericht om Hitler te beschermen. Toen de communisten eens een vergadering in München binnendrongen weerde Rudolf Hess, die aan het hoofd van de troepen stond, zich dapper, zodat Hitler hem zijn persoonlijke adjudant en secretaris maakte. Hess schreef later veel van Hitler's propagandatoespraken en oefende zelfs invloed uit in de universiteiten en religieuze groeperingen. In 1935 tekende hij een anti-Joodse wetgeving. Drie jaar later werd hij lid van de Geheime Kabinets-Raad. Aan het begin van de oorlog maakte hij deel uit van de Ministerraad voor de Verdediging van het Derde Rijk. Deze raad, bestaande uit zes leden, vormde de uitvoerende macht in het Derde Rijk. Begrijpelijk dat Hitler hem dergelijke functies toevertrouwde, want Hess volgde zijn leider blindelings. Toen hem in Engeland een verhoor werd afgenomen om uitleg te geven van zijn vlucht sprak hij eerst voor 1½ uur (!) over zijn Führer, die hij niets dan lof toezwaaide. Toen hij na de oorlog terecht moest staan voor het tribunaal te Neuremberg bleek zijn liefde voor Hitler nog niet te zijn afgekoeld, want ook daar prees hij zijn leider als de man die Duitsland had willen redden. Helemaal normaal kan men dit niet noemen. Dat was hij ook beslist niet. Hij was zeer bijgelovig en beweerde tot op het laatst dat de Engelse gevangenbewaarders van plan waren hem te vergiftigen, ook al aten zij hetzelfde voedsel. Zijn voorzorgsmaatregelen tegen allerlei mogelijke kwaaltjes waren eveneens op het ziekelijke af.

Een van zijn hobbies was vliegen. Op dat gebied kon hij terdege een woordje meepraten.

Hij behoorde ongetwijfeld niet tot de minste van de Nazi's en stond als zodanig ook onder het volk gunstig bekend. Hij woonde niet in een luxueus huis zoals de andere Nazi's en betoonde zich een goed huisvader voor zijn zoontje, dat in het jaar dat hij naar Engeland vloog vier jaar oud was.

Wanneer men de levensschets van Rudolf Hess bestudeert moet men onwillekeurig denken aan het woord van Paus Julius III, die gezegd moet hebben: Leer van mij, mijn zoon, door hoe weinig wijsheid de wereld wordt geregeerd.

Een probleem

Toen Hitler aan zijn veroveringsplannen begon te werken, waaraan hij de schoonschijnende naam 'Lebensraum' gaf, zat hij met een moeilijkheid. Hoever zou die Lebensraum moeten gaan? Natuurlijk zou het Frankrijk, de aartsvijand, omvatten. Bovendien begon hij steeds meer het plan te opperen om Rusland te veroveren. Hij had hiermee wel een verdrag gesloten om samen Europa te veroveren, en de landen onderling te verdelen, maar voordat Hess naar Engeland trok, was de veldtocht tegen Rusland, Barbarossa genoemd, al uitgestippeld. De vraag was nu, vooral voor Hess en de reeds genoemde professor Haushofer, of het niet beter zou zijn een vredesverdrag met Engeland te sluiten en Engeland te betrekken in de strijd tegen Rusland. Uiteindelijk, zo oordeelde Hess, Engeland was ook een machtig wereldrijk. Voor zoiets was Hess, die zelf droomde van het machtige Derde Rijk, erg gevoelig. Bovendien ging het hem toch wel aan het hart om al die Engelse vrouwen en kinderen, die in die tijd slachtoffer werden van de moordende bombardementen, te doden. Het grootste bezwaar was eigenlijk dat hij het betwijfelde of Duitsland bij machte was op twee fronten de strijd aan te binden.

Ongetwijfeld zou Amerika Engeland te hulp komen en Hess vreesde dat Duitsland dan wel eens de dupe zou kunnen worden. Inderdaad een profetische blik. Trouwens wat zijn kijk op Rusland betreft zag hij eveneens scherp. In zijn gesprek met Engelse autoriteiten verklaarde hij dat het voor Engeland beter zou zijn Duitsland tot bondgenoot te hebben, dan het onbetrouwbare Rusland, dat er op uit was het communisme in de gehele wereld te vestigen.

Meer dan eens had hij de Führer van zijn ideeën op de hoogte gebracht. In hoeverre Hitler zelf ook wel iets voor het plan voelde is niet geheel duidelijk.

In elk geval was Hitler niet optimistisch wat het slagen van een vredesverdrag met Engeland betreft. Hij wist heel goed dat Churchill niet zo'n tamme eend was als Chamberlain.

Professor Haushofer deelde echter de vrees van Hess. Op 3 september 1940 had hij nog een gesprek met Hess gehad over een eventuele vrede met Engeland, zoals blijkt uit een brief aan zijn zoon dr. Albrecht Haushofer, waarin hij hem vroeg of hij, bekend met vele Engelsen, niet iemand in Engeland kende die als tussenpersoon op zou kunnen treden, b.v. Ian Hamilton, een Engelse generaal en schrijver of een andere Hamilton, Douglas Douglas-Hamilton, de Duke van Hamilton. Men had het zich zo voorgesteld, dat men via het neutrale Lissabon met de Engelsen in contact zou kunnen komen om de vredesplannen te bespreken.

Albrecht Haushofer droeg er zorg voor dat de brief via Lissabon werd verzonden. Hij schreef echter tegelijkertijd aan zijn vader dat er volgens hem niet de minste kans was op vrede, hoewel hem persoonlijk de vrede met Engeland eveneens de beste oplossing toescheen. In de brief aan Douglas Hamilton werd gevraagd of hij naar Lissabon wilde komen om belangrijke zaken met Albrecht te bespreken, die voor deze gelegenheid naar Lissabon zou reizen. In zijn brief werd eveneens het doel van deze ontmoeting meegedeeld.

Tijden verstreken, maar er kwam geen bericht terug. Het zou niet zo lang meer duren voordat Duitsland de oorlog aan Rusland zou verklaren. Er was dus wel enige haast bij, zou Engeland betrokken kunnen worden in de strijd tegen Rusland. Bovendien waren de aanvallen van de Duitsers op Engeland niet voor de poes. Waarschijnlijk, zo dacht Hess, zullen de Engelsen deze bombardementen wel moe zijn en een vrede tussen beide landen geen onaangename verrassing vinden. Hess droomde waarschijnlijk al van de redder der wereldvrede te zijn. Wat zou zijn prestige stijgen, vooral nu Bormann probeerde hem van zijn plaats te drukken om die zelf in te nemen. Wat ook zijn beweegredenen geweest mogen zijn, het staat wel vast dat hij streefde naar een vrede tussen Engeland en Duitsland.

Hamilton antwoordde niet. De brief kwam in 1941 in handen van de Inlichtingendienst. Hamilton werd bevolen onmiddellijk over te komen om de vraag te beantwoorden wat hij Haushofer had geantwoord. Hij wist echter niets van de brief af. Hij las op dat moment voor het eerst de brief, waarvan alleen maar een copie beschikbaar was. De brief zelf was zoek geraakt. Hamilton beloofde toen, op aandringen van een ambtenaar van de Inlichtingendienst, contact met Albrecht Haushofer te zullen opnemen. Hij hoorde echter niets meer van de Inlichtingendienst en inmiddels was Hess reeds gearriveerd.

De voorbereidingen voor de vlucht

Zoals wij al hebben vermeld was Hess een liefhebber van vliegen. Het was voor hem dan ook een hard gelag toen Hitler elke Nazi

(Vervolg op pag. 5)

DEWAAL'S JEWELLERS - IMPORTS - GIFTS CO. proudly announce their

OVER 400 PRIZES
to be given away during this sale from
NOVEMBER 3rd TILL NOVEMBER 19th

6TH Anniversary SALE

1960 — 1966

De zaak voor goede KWALITEIT en SERVICE ★ Super Anniversary Specials Throughout the Store!

PRIMA SWISS-MADE
DAMES & HEREN HORLOGES
Gegarandeerd 17 steens. Schokvrij.
Onbreekbare veer en Waterproof.
Beperkte voorraad — voor slechts $14.95

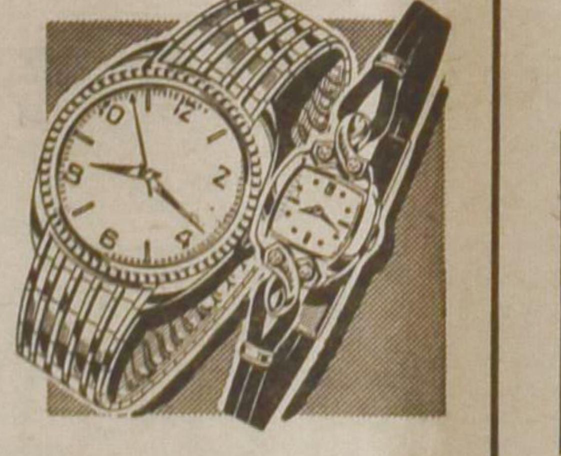

SWISS-MADE STERKE
JONGENS- EN MEISJES HORLOGES
Een pracht geschenk voor St. Nicolaas of Kerstmis!
17 steens. Schokvrij. Onbreekbare veer. Gegarandeerd
Beperkte voorraad — voor slechts $12.50

KOOP NU VOOR DE
KOMENDE FEESTDAGEN
EN SPAAR . . . !

Gezelligheid kent geen tijd!!
GRATIS koffie met koek. Voor de dames chocolade — Voor de heren . . . een fijne sigaar — Voor de kinderen . . . een leuke verrassing!

20% KORTING
OP ALLE RINGEN, HORLOGES EN DIAMANTEN

Grote sortering Hollandse Sigaren en Tabak:
HOFNAR, RITMEESTER, ELISABETH BAS, ENZ. ENZ.

Ook het fijnste in Kaas
en al Uw Boterhambelegging

Zie onze nieuwe collectie HOLLANDSE
Parley-wol
Keus uit meer dan 100 prachtige kleuren.
"INTRODUCTION OFFER" 20% Korting!

Orders buiten de stad
PER MAIL OF TELEFOON WORDEN PROMPT UITGEVOERD!
Waardebonnen worden bijgesloten.

MAAK GEBRUIK VAN ONS
"X-mas Lay-away Plan"
EN BESPAAR U VELE DOLLARS!

10% KORTING OP ALLE TEXTIEL

RIJKE KEUZE IN AL UW HOLLANDSE
Klassiek . . . Kerstmis . . . en voor elk wat wils!

PHILIPS RECORDS
Super Anniversary Sale — 10% Korting!

A fabulous variety of gifts, imports and jewellery throughout the store at "Super Anniversary Savings!"

Dewaal's Jewellers IMPORTS - GIFTS CO.
131 KING STREET, Opposite Market Park Building, LONDON, ONT. Tel. 438-9212
OPEN FRIDAY NIGHTS TILL 9 O'CLOCK — WEDNESDAYS UNTIL 1 P.M.

Teveel om te kunnen adverteren.
Komt U zelf en overtuigt U!

RUDOLF HESS

(Vervolg van pag. 4)

verbood te vliegen zonder speciale toestemming van hem. Hess kreeg echter permissie van Hitler voor een jaar om te vliegen.

Toen in september 1940 het jaar verstreken was, dacht Hitler in het geheel niet meer aan de zaak en vatte Hess dit stilzwijgen als een toestemming op om door te gaan met het vliegen. Udet, de Luftwaffe kwartiermeester generaal, die niets afwist van de plannen van Hess, gaf hem zijn zin. Hess zocht nu een Messerschmitt uit. Hij kende de directeur van de fabriek, Theo Croneiss goed, dat leverde dus geen moeilijkheden op.

Hitler's piloot, Hans Baur, wist van de geregelde vluchten van Hess, die Baur vertelde dat hij speciale opdrachten van de baas moest uitvoeren. Aangezien Hess Hitler's rechterhand was dacht Baur er verder niet aan om een onderzoek naar de vluchten in te stellen. Hess, zo het heette, maakte korte vluchten voor ontspanning. Inmiddels stelde hij allerlei verbeteringen voor waarvoor de directeuren van de Messerschmitts hem zeer erkentelijk waren. Hij stelde onder meer voor een extra benzinetank aan te brengen voor een extra passagier, die gemakkelijk een plaats naast de piloot zou kunnen innemen. In werkelijkheid had hij die extra benzine nodig om een verre vlucht naar Schotland te maken. Een uitstekende radio werd in het vliegtuig geïnstalleerd.

Hess ging nog een stap verder. Hij stevende op Baur af en vroeg hem zonder blikken of blozen een kaart van de verboden vliegzones. De zones waren strikt geheim. Ze bevatte een luchtweg waarlangs zelfs de Duitse vliegtuigen niet mochten vliegen. Baur aarzelde of hij Hess wel een kaart zou afstaan. Maar Hess was toch de plaatsvervanger van Hitler. Zou men die niet kunnen vertrouwen? Hess vloog nu regelmatig tochten die zo'n twee uur duurden. Meerderen waren van deze vluchten op de hoogte.

Op een middag in januari kwam Hess opdagen met een aktetas onder de arm en vertelde Pintsch dat hij deze keer een langere tocht zou maken. In geval hij binnen vier uur niet terug mocht zijn, moest Pintsch de brief aan hem geadresseerd openen en de andere verzegelde brief persoonlijk aan Hitler overhandigen. Zij groetten elkaar en Hess vertrok.

Pintsch nam plaats in de Mercedes van Hess, waarin bovendien een detective en de privé chauffeur van Hess zaten te wachten wat er verder zou gebeuren.

De uren verstreken, maar Hess kwam niet terug. Pintsch opende dus de brief. Tot grote verbazing las hij dat Hess op weg naar Engeland was om vrede te sluiten. Al de inzittenden waren stomverbaasd. Terwijl ze nog niet over hun schrik heen waren hoorden ze het lawaai van het vliegtuig van Hess!

LEZERS SCHRIJVEN

CORRECTIE

Geachte Redactie,

In Calvinist-Contact van 7 okt. 1966 kwam op pagina 7 een bericht voor over "Drie Theologische Studenten", o.a. vermeldend, dat "de heer L. W. Bilkes Jr. van St. Thomas, Ont. als student is toegelaten tot Calvin Theological Seminary in Grand Rapids, Mich."

Namens bovengenoemde Deputaten moge ik u verzoeken deze mededeling te rectificeren. De heer L. W. Bilkes is namelijk door Deputaten aanvaard om opgeleid te worden tot de dienst des Woords en der Sacramenten in de Free Chr. Ref. Church, maar studeert nog aan Calvin College en is derhalve nog niet toegelaten als student tot Calvin Theological Seminary in Grand Rapids, Mich.

Namens Deputaten,
hoogachtend,
Rev. J. Overduin, secr.

OM HET LEVEN VAN ONS KIND

door MRS. ROBERT DYKSTRA

(6)

Dagelijks kwam de verpleegster rond met het speelgoed-wagentje en iedere dag zocht ze iets anders uit. Als ze iets heel moois gevonden had, mocht ze het voor en nachtje in haar kastje hebben.

Iedere dag deed zij de ademhalingsoefeningen door bellen te blazen. De physiotherapist kwam dan naast haar bed zitten en maakte er een spelletje van door twee kinderen om beurten te laten blazen om te zien wie de meeste en de hoogste bellen kon blazen. Een onopvallende training. Het diepe en langzame ademhalen ging nu ook veel gemakkelijker.

Beneden in de eetzaal ontmoetten wij de ouders van David, die we al eerder in de wachtkamer hadden gezien. Wij wisten dat het met hun kind heel langzaam vooruit ging, maar nog steeds heel ernstig was. Toen David geopereerd werd met de bedoeling de opening in zijn hartje dicht te maken, kwamen de dokters tot de ontdekking, dat er meer te doen was. Er deden zich complicaties voor. Het jongetje was erg zwak en heeft nooit hard kunnen lopen of zich haasten. Zijn moeder was in Toronto om iedere dag bij hem te kunnen zijn. Veel hebben wij met elkaar kunnen praten. Wij konden elkaar zo goed begrijpen en iedere dag vroegen we weer: "Hoe is het met jullie kindje?"

Het was alsof wij deze mensen reeds jaren kenden. Ook zij wisten al spoedig na de geboorte, dat hun kindje niet in orde was. Ze vertelden ons van hun angst en spanning, en ook van het wanbegrip van velen. Zij zei: "You know, people so often hurt you by their thoughtlessness." Wij onderhouden nog steeds het contact met deze mensen en het heeft ons diep getroffen, toen wij hoorden dat hun jongetje was gestorven. Het was drie weken nadat Andrea het ziekenhuis verliet toen David overleed. Hij klaagde nooit en als hem gevraagd werd hoe hij was, zei hij altijd "fine". Een autopsy had uitgewezen, dat hij een andere hartconditie had dan verwacht was. Het is niet bekend in de medische historie dat iemand daarmee kon leven, en kleine babies sterven zelfs voordat zij een test hebben kunnen doorstaan.

In plaats van dat het hem geholpen heeft, heeft de operatie zijn leven verkort. Het enige wat hem had kunnen helpen was een kunsthart. "I hope", zei zijn moeder nog, "that from this experience the doctors may have learned something that will give another child a chance to live."

De dokters hadden voor een raadsel gestaan hoe hij nog zo lang had kunnen leven. Het was alleen te danken aan de uiterst nauwkeurige behandeling, waarmee zijn ouders dag en nacht voor hem klaar stonden. Zijn moeder wilde hier echter niet van weten. Zij hadden gedaan wat ouders vanzelfsprekend doen.

Vaak heb ik me afgevraagd of we wel genoeg voor zieke kinderen (en voor hun ouders) doen. Ook hebben wij mensen ontmoet, die eigenlijk bang zijn naar je zieke kind te vragen uit vrees dat zij niet weten wat zij zeggen moeten als het minder goed is. Ze houden zich stil juist als een meelevend woord je goed zou kunnen doen. Het nieuwsgierige is wel van het echte meeleven te onderscheiden. Veel woorden zijn echt niet nodig, alleen al een handdruk kan veel zeggen. Of als iemand je laat weten, dat ze je zullen gedenken in hun gebed, dan voel je daarin het medeleven, niet alleen voor de zieke maar voor het hele gezin. Het zijn vaak maar kleine dingen, die van een groot medeleven spreken.

Soms in het zenden van een kaart, vooral een waaruit een klein zakdoekje valt, iets wat een kind blij kan maken. Ik herinner me, dat Andrea binnen een week tijd 30 kaarten ontving van mensen die ze niet kende en van wie ik haar vertellen moest wie ze waren. Ze kwamen van kerkmensen die haar wel kenden, en ze vond het een heleboel, teveel om te tellen!

Dat bleek wel toen ze maanden daarna voor het eerst met ons meeging naar de kerk. Ze keek de volle kerk eens goed rond en fluisterde toen in mijn oor: "And all these people sent me a card when I was sick."

Op 4 juli liet de dokter ons weten, dat de X-rays en het cardiogram die dag genomen, uitwezen dat alles naar wens heelde en ze de volgende dag naar huis mocht. Met een dankbaar en blij hart reisden wij 5 juli naar Toronto, precies drie weken nadat we Andrea er heen hadden gebracht.

Met twee grote bossen rozen en een zelfgemaakt gedicht voor de verpleegsters en personeel van de afdeling en recovery room ontmoette ik de hoofdzuster. Voor dit kleine blijk van dank voor al hun goede zorgen mochten wij later een briefje ontvangen van het hoofd van de verpleegsters, waarin zij ons liet weten hoezeer dit blijk van dank door hen werd gewaardeerd.

Toen Andrea thuis was verwachte ik, dat zij veel te vertellen zou hebben over het ziekenhuis. Wij hadden afgesproken het haar niet te vragen, maar alleen als ze zelf iets vroeg, haar te antwoorden. Maar ze praatte er helemaal niet over. Wel kon ik haar vaak zien zitten met een peinzende uitdrukking op haar gezicht.

Toen haar zusje op 15 augustus 1964 een jaar werd, hebben wij meteen ook haar vierde verjaardag gevierd. Van haar grootmoeder kreeg ze toen een "nurse's set" en van toen aan kan ze echt al haar belevenissen met haar poppen uitleven. Vaak heb ik haar stilletjes gadegeslagen als ze aan het spelen was.

Het werd me wel eens te machtig als ik haar zo gezond bezig zag. Ze kon dan tegen één pop in het bijzonder praten en zeggen: "Now you have to have a needle, and mommy said that it hurts only at first, and then you will soon get well and strong." Ze speelde ook wel eens een andere rol, die van de boze nurse. Dan zei ze: "Now you behave, crying won't help." Dan weer als de dokter, die zei: "Well, hi there, how is my big girl today? May I listen to your heart?"

Soms was het lange tijd stil, dan moesten ze slapen. Dan kwam er opeens een piepstemmetje, dat zei: "Hey Andrea, don't cry, she was not a nice nurse, but mommy and daddy will come soon, they said so yesterday." Dit moest dan de troostende stem van een mede-patient zijn.

Als mommy zei ze vaak: "I hear from the nurse that you are eating nicely and blowing bubbles as well." — Daartussen in zei ze dan met een huilstemmetje: "I like to go home!" Waarop ze dan als mommy liet volgen: "Not yet dear, you know, the nurses and doctors are taking such good care of you here, and if you do just as they say, you will soon be coming home."

De teddybeer en andere poppen stelden dan weer andere zieke kindertjes voor die ze daar had ontmoet en wier namen ze ook goed onthouden had.

Soms ook kreeg ik een "needle" en als ik haar vroeg waar die voor was, zei ze: "Oh, it is good for your heart."

Wc geloven, dat het spelen op deze manier haar verlichting gaf van alles wat ze meegemaakt had; dat ze het zo afreageerde. Zo ontvingen wij een blik in haar innerlijk, waardoor wij haar zo goed konden begrijpen.

De eerste tijd toen zij thuis was, nam ik haar iedere dag voor een wandeling in een baby stroller. Dan kreeg ze frisse lucht en vermoeide zich niet. Ze mocht toen niet rijden op haar fietsje, of zwaar tillen, of schommelen. Kortom alles moest vermeden dat teveel inspanning zou vergen. Dat viel soms niet mee, want ze was niet ziek en had overal zin in.

Op 20 januari 1965, ruim een half jaar na de operatie, is ze voor een test en onderzoek teruggeweest. Zij werkte goed mee en wist — en vertrouwde — dat zij niet in het ziekenhuis behoefde te blijven. De beide dokters, de hartspecialist-cardiologist en de hart surgeon waren zeer tevreden over haar. Wij mochten haar beschouwen als "completely cured". Ook zagen wij de X-rays, waarop wij duidelijk de 5 stalen krammen ontdekten, precies midden voor op de borst. Daarachter, zei de dokter, ligt haar hart, veilig achter het borstbeen, en niet aan de linkerkant, zoals nog steeds vele mensen menen.

Groot is onze dankbaarheid voor dit kind, dat we weer mochten terugontvangen. Het is onze wens en bede, dat wanneer zij oud genoeg mag worden om te beseffen, welke grote dingen de Here aan haar gedaan heeft, zij ten volle bereid mag zijn haar leven te stellen in Zijn dienst. Dat ze dan mag zingen:

"Take my heart, it is Thine own,
It shall be Thy royal throne."

— Einde. —

Canadian National Railways

Treinreis Koopjes

en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagens reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Lage tarieven voor kinderen.

Zie deze Rode enkele reis "coach" tarieven,

Tussen TORONTO en:		Tussen MONTREAL en:	
Windsor	$ 5.40	Ottawa	$ 2.95
Saint John	$ 18.50	Halifax	$ 15.50
Saskatoon	$ 28.00	Winnipeg	$ 24.00
Calgary	$ 35.00	Edmonton	$ 36.00
Victoria	$ 49.52	Vancouver	$ 45.00

Tussen WINNIPEG en:		Tussen VANCOUVER en:	
De Pas	$ 9.90	Kamloops	$ 6.10
Edmonton	$ 15.50	Edmonton	$ 14.50
Toronto	$ 22.00	Saskatoon	$ 18.50
Vancouver	$ 25.00	Toronto	$ 44.00
Halifax	$ 36.00	Halifax	$ 60.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.

Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiers-reisbureau wenden.

CN
CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Halloween

De instelling Halloween is veel ouder dan haar naam, die ontleend is aan All Hallows, allerheiligen, een kerkelijke feestdag waarop men in de Rooms Katholieke Kerk haar heiligen gedenkt. De 'festiviteiten' van Halloween gaan echter terug tot de tijd ver voordat Allerheiligen als een officiële kerkelijke feestdag in het Westen werd ingesteld.

Zij vindt haar oorsprong bij de Keltische volkeren die op 31 oktober de zomer vaarwel zegden en tegelijkertijd het oude jaar vierden. Op die dag werden de wetten van het land hernieuwd en de landerijen opnieuw verpacht.

Aangezien met november de donkere dagen aanbraken, die volgens het heidense geloof een bijzondere gelegenheid voor de demonische machten boden om hun activiteiten te ontplooien, moesten deze worden getemd. De zielen van de gestorvenen zouden eveneens opnieuw hun ouderlijke woonplaats bezoeken. Vandaar dat men allerlei ceremonies verrichtte om de zielen te kalmeren en hun vriendschap te winnen.

Het was eveneens een feest voor de schaaphoeder en de landbouwer. De kudden keerden weer terug en de laatste oogst werd binnengehaald. De appel was het symbool van de binnengehaalde oogst. In vroegere tijden werd op die dag de geest van het koren gedood en werden ceremonies verricht om de demonische geesten te verhoeden de kudde kwaad te doen. Men stelde alles te werk om de geesten gunstig te stemmen.

Voorzeggingen speelden op die dag eveneens een grote rol, vooral wat de vooruitzichten op een eventueel huwelijk betrof, maar eveneens met betrekking tot geluk, gezondheid en dood.

In Schotland kwamen de jongelui samen om spelletjes te spelen om er zich van te verzekeren wie van hen gedurende het komende jaar zou gaan trouwen en met wie men zou gaan trouwen. Soms konden de naam van de partner en de kleur van het haar zelfs worden voorspeld.

Het gebeurde ook wel dat een bepaalde plaats bij een schuur voor de samenkomst werd uitgekozen, waar een zeef werd gebruikt om het koren te ziften. Nadat men drie keer het koren had gezift zou de naam van de eventuele partner in de schuur worden meegedeeld, zo geloofde men. Soms zaaiden jonge vrouwen die nacht hennepzaad op geploegd land en herhaalden de formule: "Hennepzaad dat ik heb gezaaid, wie zal mijn echtgenoot worden? Laat hem komen en maaien."

Indien men wilde weten of het nieuwe jaar geluk zou brengen moest men proberen appels en 'sixpences', die in een bak met water lagen, er met de mond uit te halen zonder de tanden te gebruiken.

In Ierland werd door de Keltische stammen elke drie jaar een openlucht parlementsvergadering gehouden die twee weken duurde. De wetten werden dan hernieuwd, de geslachtsregisters bijgewerkt en bepaalde gebeurtenissen aangetekend. Om de belasting te innen moesten de inwoners alle huisvuren doven en, na de belasting te hebben betaald, opnieuw aansteken met het vuur dat aan de god werd geofferd.

De Druïden kwamen in die dagen in november tesamen om de boze geesten door het ontsteken van een vuur te verdrijven.

Uit dit alles blijkt hoe het gebruik van lampions, appels, maskers e.d. afstammen uit de tijd dat dergelijke middelen in volle ernst werden gebruikt om de boze geesten af te weren.

In latere tijd werd Halloween meer een feest voor de jeugd. Het boze geesten bezweren maakte plaats om elkaar een poets te bakken. Ierse immigranten brachten Halloween in de 19e eeuw naar Amerika en Canada. Het was veelal niet zo'n onschuldige zaak als het tegenwoordig is. De opgeschoten jeugd ging overal rond om de boel op stelten te zetten en de vernielzucht kende op die dag soms geen grenzen. In onze 'beschaafde' eeuw is het een feest van kinderen geworden, die er veel plezier van beleven en vol trots hun ouders laten zien wat ze hebben opgescharreld. De "treat" heeft de "trick" verdrongen.

WEES ZUINIG

op Uw lichaam, Uw rijkste bezit. Mijd allerlei giftige z.g. geneesmidd.! Vererger Uw kwaal en Uw lijden niet, doch neem de ons in de schepping gegeven volkomen onschadelijke Flora-geneeskruiden, waarmee reeds 36 jaren wonderbaarlijke resultaten zijn bereikt. Broch. en inl. gratis! Attesten liggen ter inzage. Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Meld Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$5.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great joy and gratitude to the Lord, we announce the birth of our first child, a daughter

TERESA MELODY

Mr. & Mrs. Henk W. Luimes.

October 8, 1966.

90 Yorkgate Blvd., Apt. 314.
Downsview, Ont.

With thanks to our God, we announce the birth of our son

ANTHONY CLARENCE

A brother to Terry and Peter.

Mr. & Mrs. Clarence Heida.

October 17, 1966.

R.R. 3, Welland, Ont.

HORNSVELD.

With thanks to God, Henry and Nelly, nee Vanderleek are proud to announce the birth of a daughter

MARIANNE

a sister to Donald, Gordon and Paul, on October 20th, 1966 at St. Joseph's Hospital, Hamilton, Ontario.

With great joy and thanks to God we are happy to announce the birth of our daughter

BRENDA

A sister for Grace and Kenneth.

Ralph and Helen Veld.

R.R. 1, Mount Hope, Ont.

October 22, 1966.

With joy and gratitude we announce the birth of a son whom the Lord of life entrusted to our care

EDWARD FREDERICK

Mr. and Mrs.
F. R. VanderVelde.

October 24, 1966.

24 Kemp Drive,
Dundas, Ont.

Mr. and Mrs. E. Termorshuizen wish to announce the forthcoming marriage of their eldest daughter

MARIA (MARIJKE)

to

Mr. CORNELIS ROELOF FLOKSTRA

son of Mr. and Mrs. R. Flokstra of Hamilton, Ont., the Lord willing on Friday, November 4, 1966 at 7 o'clock in Mountainview Christian Reformed Church, Grimsby, Ont.

Rev. D. Los officiating.

Future address: 237 Mohawk Road E., Apt. 2, Hamilton, Ont.

Weer verkrijgbaar:

DE SJOELBAK

6 ft .lang, 20 schijven, bij het vanouds bekende adres.

De prijs is nog steeds $11.50 plus 5% Provincial Sales Tax, F.O.B. Burlington. James Lycklama, 2223 Prospect, Burlington, Ont. Phone 637-2571.

1926 — 1966

Met dank aan God hopen wij op 28 oktober 1966 de dag te herdenken dat onze ouders en grootouders

JACOBUS HOOGSTRA
JANTINA HOOGSTRA—TOREN

40 jaar in het huwelijk zijn verbonden.

Dat God hun nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Californië:
Glen en Chris Van Arkel.
London, Ont.:
Baukina en Tjerke Dragstra.
Wallaceburg, Ont.:
Janny en Harry Hoekstra.
London, Ont.:
Tom en Silvia Hoogstra.
Binbrook, Ont.:
Alice en George Van Arkel.
Burlington, Ont.:
John en Henriëtte Viersum.
Chatham, Ont.:
Jerry Hoogstra.

Receptie: 45 Colborne Street, Chatham, Ont., half 8 's avonds.

1931 — 1966

Op 29 oktober hopen wij met onze geliefde ouders

GAELE VELTMAN
en
ANNA VELTMAN—MOLLEMA

hun 35-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hun nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Christina en Peter Kuiper.
Ann.
Walter.
Peter en Coby Veltman.
Gerald.
David.
James.
Ena en Harry Postma.
Bruce.
Jerry en Antje Veltman.

30 Truman Street,
Brampton, Ont.

1931 — 1966

Met dank aan God hopen wij op 7 november 1966 de dag te herdenken dat onze ouders en grootouders

HENDERIKUS LIP
en
JANTINA BERENDINA LIP—
v. d. BERG

35 jaar in het huwelijk zijn verbonden.

Psalm 77 vers 12.

"Wij zullen de daden des Heren gedenken."

Dat zij nog vele jaren God ter eer en ons ten zegen mogen wezen is de wens van

Hank en Evelyn Lip—
Draaistra.
John en Henny Rensen—
Lip.
en 6 kleinkinderen.

R.R. 1, Grimsby, Ont.

The Lord willing, on October 29, 1966 we hope to commemorate with our parents

J. VYFVINKEL
and
M. C. VYFVINKEL—HORDYK

the occasion of their 25th wedding anniversary.

Their thankful children:
Judith.
Peter.

9 Munro St.,
Thorold, Ont.

REISBUREAU
O. K. JOHNSON TRAVEL SERVICE
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488

Met een verslagen hart vermelden wij het plotseling overlijden van onze geliefde schoonzuster

HARRIET SCHINKEL,

op 10 oktober 1966, op de leeftijd van 44 jaar.

Ps. 146:5 onb.

Venendaal, Ned.:
G. W. Schinkel,
Marchal.
Amherstberg, Ont.:
T. Schinkel,
v. Ieperen.
Zeist, Ned.:
Th. Rodenburg,
Schinkel.
Woerden, Ned.:
Herm Schinkel,
Eikelenboom.
Polsbroek, Ned.:
Wed. P. Koolwijk,
Schinkel.
Renfrew, Ont.:
W. Schinkel,
Jonker.
Utrecht, Ned.:
Herb Schinkel.
Utrecht, Ned.:
Th. Schinkel,
Lodeweges.
Utrecht, Ned.:
Govert Schinkel,
Gunneman.
Schoonhoven, Ned.:
D. Dorschman,
Schinkel.

De Here heeft uit ons midden weggenomen onze innig geliefde man, vader en grootvader

KORNELIS KUIZENGA,

in de ouderdom van 62 jaar.

"'k Zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheên."

Fort William:
A. J. Kuizenga—
Zuidhof.
Toronto:
C. Pahl—Kuizenga.
D. Pahl.
Kakabeka Falls:
K. Kuizenga.
T. Kuizenga—
Posthumus.
en kleinkinderen.

Fort William, Ont., R.R. 1.

19 Oktober 1966.

The Board of the Toronto District Christian Highschool extends sincere sympathy to Mr. and Mrs. John Rupke in the sudden death of their son

BILLY

May God comfort and sustain them in their sorrows.

F. J. Reinders,
President.
T. Versteeg,
Secretary.

October 21, 1966.

Op 23 oktober 1966, na een langdurig en geduldig gedragen lijden, nam de Here uit ons midden ons medelid

Mrs. RIE CHRISTIAANSE

Moge haar geloofsvertrouwen haar man en kinderen tot troost zijn.

"Veilig in Jezus' armen."

De vrouwenvereniging
"Weest Getrouw",
Willowdale, Ontario.

MATURE YOUNG MAN

18; would like permanent job on a mixed farm. Live in, Christian family. Has some experience. References. Write to Box 1918, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: In city in South Western Ontario,

ELECTRICIANS

Preferably licensed. Must be experienced in residential wiring. Letters under # 1917 to Calvinist-Contact, Box 312, Station "B", Hamilton, Ont.

COUPLE WANTED

Gardener - caretaker - light housework - no children - separate three-room quarters. James Baxter, R.R. 2, King, Ont., 7th Con. between 400 and 27 Highways, south of King Sideroad. Phone 859-3900.

Want to buy or to sell a house in TORONTO EAST?

Contact

John Masselink
445-7067
Agent for
THOS. N. SHEA LTD., REALTOR

Koopt bij de Adverteerders van CALVINIST CONTACT

WANTED:

Ambitious Metal Worker

for small manufacturing plant.

Some knowledge of sheet metal work or welding an asset. Steady employment. No union.

Vary Equipment Comp.

Ridge Road West, Grimsby, Ont. Phone 945-4745

BEAUTIFUL CANADA CALENDAR
(Centennial Edition)

Buitengewoon mooie Kalender met 12 zeldzaam gekleurde platen voor elke maand. Een ideaal geschenk voor Uw familie en kennissen waar ook ter wereld. Prijs $1.00 voor Canada.

Wij willen ook gaarne verzenden in het buitenland. De prijs is dan $1.25 (15¢ extra als U per cheque betaalt.)

Christian Book Centre
ANTON LAMMERS
36 LONGWOOD ROAD, HAMILTON, ONTARIO

Belangrijk bericht voor electriciens, luchtbehandeling- en koelinstallatie werkers

De "Apprenticeship and Tradesmen's Qualification Act, 1964" schrijft voor dat werknemers in de electriciteits, luchtbehandeling en koelinstallatie vakken in het bezit moeten zijn van "Certificates of Qualification" voor October 31, 1966. *Deze einddatum is nu met zes maanden verlengd tot* 30 *April,* 1967.

Deze verlenging geldt niet voor de normale vernieuwingsperioden voor deze beroepen, welke zijn: Electriciens - Januari-Februari; Koelinstallaties en Luchtbehandleing - Mei-Juni. Vaklieden die nog niet eerder een aanvrage voor "Certificates of Qualification" hebben ingediend, dienen dit zo spoedig mogelijk te doen.

Aanvragen dienen te worden gericht aan:

ONTARIO DEPARTMENT OF LABOUR,
INDUSTRIAL TRAINING BRANCH,
74 Victoria Street,
Toronto, Ontario.

A qualified

CHOIR DIRECTOR WANTED

for a Choral Society in ORANGEVILLE. Please contact (after 5:00 p.m.) Miss H. Kottelenberg, % Lucas Jonker, 34 Victoria Street, Orangeville, Ontario. Ph. 941-3761.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)

10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX

For better service:

If you want us to prepare your 1966 taxpapers, please phone collect Person to Person now.

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

SCHOONMAAK EN ONDERHOUDSBEDRIJF TE KOOP

in snelgroeiend Zuid-Ontario district. Dit is een prachtige kans voor de geschikte man. Slechts $5000 down. Brieven s.v.p. aan no. 1914, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARMS TE KOOP

150 acre farm, 140 bewerkbaar. De barn is uitgerust met nieuwe stable cleaner, bulk tank, melkhuis. Het 4-slaapkamer huis is van alle gemakken voorzien. Deze farm kan leeg of met stock en implements gekocht worden.

Voor meer farms van 50 tot 500 acre, met en zonder melkcontract, evenals tabaksfarms rond Woodstock, Ingersoll and Thamesford and Oxford County, schrijf of bel

K. A. McWilliam
Real Estate

178 Thames St. S., Ingersoll, Ont.
Tel. 485-2800 or 475-4488.

---

130 Acre Mixed Farm

5-Kamer huis. Grote barn. Machineschuur. 6 mijl vanaf kerk en school Jarvis on Highway. Vraagprijs $20,000.00, down $1500.00.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

DAIRY FARMS
with Milk Contracts, Cattle and Machinery

120 ACRES very good land with double house (a real duplex). Large, very good barn, silo, milkhouse & other farm-buildings. 20 MILKING COWS, 15 HEIFERS AND SOME YOUNG CATTLE.

Full line of machinery and large stock of hay, straw & feed. Plenty of good water supply.

Increasing milkcontract with progressive dairy.

Milk-income over $8,000.— plus income of cattle sales.

ASKING PRICE $56,000.—. DOWNPAYMENT ONLY $9,000.—. OPEN FOR OFFER. Balance on 1 mortgage at 6%, repayable with only $250.— per month to include principal and interest.

A real good farm and nicely located in tourist area 1 mijl off Town.

---

200 ACRES (Highway location), 2 houses, 2 barns, good line of machinery. Main house is a well kept, brick, 2 family home with all conveniences. The almost new, modern, main barn has 50 stalls for milking cows, silo, milkhouse with large bulk-cooler. Some other farmbuildings.

There is also an older second house and barn.

22 HOLSTEIN MILKING COWS, 11 HEAD OF YOUNG CATTLE AND 1 BULL.

The milk-income of over $10,000.— can easily be increased. ASKING PRICE $70,000.—, DOWNPAYMENT $15,000.—. OPEN FOR OFFER. Balance of $55,000.— back to vendor at only 6% with easy repayments.

---

110 ACRES with a 2-family, brick house, barn with stanchions and waterbowls, silo, new milkhouse and other farmbuildings. 35 HOLSTEIN MILKING COWS AND 6 HEAD OF YOUNG CATTLE.

1 - 65 Diesel tractor, 1 - 35 Diesel tractor, 1 rubber-tired wagon, 1 self-unloading harvester-wagon, Manure loader & spreader, 1 - 3 furrow plow, Hydraulic disc, Hay conditioner, Hay baler, Hay elevator, Grass & Corn harvester, Seeddrill, Side rake, Corn planter, Cultivators, Harrows, Grader-blade, Bulk-cooler, 1 - 3 units milking machine complete and small tools.

Stock of hay, straw and feed. Good water supply.

Located only 3 miles from large industrial city. Highway frontage. MILK INCOME OVER $14,000.— plus income of cattle sales. ASKING PRICE $57,500.—. DOWNPAYMENT $14,000.—.

K. KRAAY, Real Estate Broker
2 Juliana Crescent, ST. CATHARINES, ONT., Phone 934-1813

OXFORD COUNTY FARMS

100 Acre met melkcontract, gelegen in een van de beste farm districten van Ontario. Grote barn, 35 stanchions, boxstalls, 2 silo's. 506 pond melkcontract $5.75 per 100 lbs. Open for offer.

150 Acre, 3 mijl van Woodstock. Grote dubbele L-barn, uitgerust met stall cleaner, melkhuis, bulktank. Huis heeft negen kamers en is van alle gemakken voorzien. Deze farm kan zowel met als zonder stock en implements gekocht worden. Open voor offer.

200 Acre, 185 bewerkbaar. Prachtig roodstenen huis, verscholen in evergreens. Grote barn heeft stallcleaner, melkhuis, bulktank. Dit is een prachtige farm. Open voor offer.

Wij hebben verschillende farms van 20 tot 500 acres. Mocht U iets zoeken in deze lijn, tevens tabaksfarms,

Schrijf of bel

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigen

Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

"The Nails Dug Through the Man into God's Heart"

by

Frederick W. Tamminga

There is a clawnailed preybird who
will delve for heart
in game that's nobler than himself—
plunging probe-cold nails
deep into skin
that's warm with heart.

Hungry as sin
he gorges
and is crammed before
he knows that he has nailed
the longed-for core

to earth.
He spurns the heart
his clawnails clawed apart—
and though it sounds absurd,

another hungry bird
(who's desperate for heart)
may well receive it
as a gift
and never want to leave it.

Comments on the Poem

1. The poem is written by Mr. Frederick W. Tamminga, who formerly published under an other name and whose poems have become somewhat known among us. I think his work reflects growth as an artist as well as spiritually.

2. It is a bit strange to see above the poem a title-line between quotation-marks. It was done because the title is a quotation from o ɾf the former poems of Mr. Tamminga. However, since this poem has not been published, or if published might not be remembered by the majority of the readers (even in case it had been publishd in Christian Courier), such a title does not seem to be the most happy idea of the poet. Moreover, there is a definite shift of emphasis between the thought conveyed in the title which stresses especially that Jesus was the gift of God, His own Son, and the one of the poem which points out that Jesus is the Bread of Life in being the broken-hearted sacrifice for our sins. In this way the title approaches the Mystery of Jesus more from the side that He was the Son of God whereas the poem shows Him more as the Son of Man.

3. The thought of the poem is simple, or, perhaps, more single than simple. The "clawnailed preybird" which feeds in "game nobler than himself" is an attempt to understand how Jesus once at the cross "was plunged in hellish agony". The last lines of the poem are a reference to the faith of the congregation, perhaps even to the celebration of the Lord's Supper. The other hungry bird (the believer, the church) may well receive the heart which Satan spurned as a gift from heaven, indeed, it "may never want to leave it".

4. It is dangerous to say that this is a **beautiful** poem. It is, but what do you mean with the word "beautiful"? If you want to understand it in the sense of nicely decorated, sweetly flowing, non-offensive harmony — if you want to be pleased and don't appreciate to get hurt — then this poem is not very beautiful. But the poem is very beautiful in **not** making the cross to a bed of roses, in **not** glossing over the agony of hell, in **not** dressing up Satan as a casual bystander. There is nothing traditionally beautiful in the first fourteen lines — but is there anything like this in the beginning of Isaiah 53, which we yet consider as being "beautiful"?: "He hath no form nor comeliness; and when we shall see him, there is no beauty that we should desire him. He is despised and rejected of man; a man of sorrows . . ." Yet, the more we see the gorging bird on the Innocent Man "warm with heart", the more we understand the only righteousness left to us: that of faith. We accept shudderingly how far God went in giving up His Son, Whom God "designed to be the means of expiating sin by his sacrificial death, effective through faith" (Rom. 3:25).

5. The fgure of speech gets into some real trouble, I feel, when the poet informs us that preybird-Satan spurns the heart of the Mediator, for one would expect the attack of the enemy to be directed to the heart of the Messiah more than to anything else. The following words make up somewhat for the deficiency, the heart is cruelly destroyed anyway.

6. The last stanza stages a sudden and amazing change (in keeping with the literary form of the poem: a kind of free sonnet). Another (would 'an other' not have been just a bit stronger?) hungry bird receives this clawed apart heart as the most precious gift. This bird is "desperate for heart", which means that I am "prone by nature to hate God and my neighbour", to quote once again the Heidelberg Catechism.

The great surprise of that other bird is well expressed in the extended rhyme of the last lines: receive it — leave it). This extended rhyme functions as an additional emphasis to the main thought.

7. In this way the poem ends in peace, in something unspeakably confounding: we have, indeed. been taken by surprise. In this poem the cross remains a stumblingblock to "the Jews" and foolishness to "the Greek" ("though it sounds absurd") yet to all who have been called it is "the power of God and the wisdom of God" (1 Cor. 1:23, 24). It might well be that you have to read the poem a few times before you start appreciating it, and if these lines will give you some help in doing this, I will be happy.

R. Kooistra.

Shoulder Lamb Chops Ease Food Budget Load

By ALICE DENHOFF

SHOULDER lamb chops are economical, go well braised with any number of other foods and so offer the homemaker a variety of excellent, flavorful, reasonably-priced dishes.

There are two types. Round bone chops are cut from the arm side of the shoulder and are usually free from excessive fat. Bone waste is slight. Blade chops contain a blade bone and rib and backbone. The meat is juicy and tender on both chops and well worth consideration in weekly menus.

SHOULDER LAMB CHOPS STROGANOFF

6 shoulder lamb chops, 1" thick
Salt and pepper to taste
¼ c. water
1 medium onion, sliced
1 medium green pepper, sliced
¼ tsp. basil
2 tbsp. flour
1 can (6 oz.) broiled-in-butter mushrooms, drained and liquid reserved
¼ c. dairy sour cream

Brown chops on both sides in skillet; drain off drippings. Sprinkle chops with salt and pepper. Add next 4 ingredients; simmer 1 hr. Remove lamb.

Blend flour and mushroom liquid; add to skillet with mushrooms, stirring constantly until thickened. Stir in sour cream. Return chops to skillet and heat to serving temperature.

This serves 6.

LAMB CHOPS WITH APPLE WHIPPED YAMS

6 shoulder lamb chops, 1" thick
3 tbsp. butter or margarine
1 tsp. salt
⅛ tsp. each pepper and crushed rosemary
1 c. water
12 small white onions
6 medium Louisiana yams, cooked, peeled, mashed or 2 1 lb. each cans yams, drained and mashed
½ c. each honey and grated apple (1 medium apple)
1½ tbsp. flour

Brown chops on each side in 1 tbsp. butter in skillet over low heat. Sprinkle with salt, pepper and rosemary. Add water; cover and simmer 25 min. Add onions.

Cover again and cook 15 to 20 min. longer or until tender.

Meanwhile, stir together yams, honey, apple and remaining butter, melted. Remove chops to shallow baking dish, placing 2 onions atop each chop. Using pastry tube, pipe mashed yams around onions on top of chops.

Stir 2 tbsp. water into flour until smooth; add to drippings in skillet and cook, stirring constantly until thickened. Pour gravy around chops and bake at 350° F. 15 to 20 min. or until heated through.

This serves 6 and is nice enough for any company dinner.

SKILLET SHOULDER LAMB CHOPS

2 tbsp. all-purpose flour
1 tsp. seasoned salt
¼ tsp. pepper
4 shoulder lamb chops about ¾" thick
2 tbsp. butter or margarine
¼ lb. mushrooms, sliced
1 c. tomato juice
1 can (8 oz.) whole kernel corn, drained
1 can (8 oz.) peas, drained
Parsley

Combine flour, seasoned salt and pepper; mix well. Coat lamb chops with flour mixture.

Melt butter or margarine. Add meat and cook over medium heat until browned on both sides. Add mushrooms; cook 5 min. Add tomato juice. Cook, covered, over low heat 30 min., stirring occasionally. Add corn and peas; cook 5 min. longer. Garnish with parsley.

Serves 4.

Antarctica

COLD CONTINENT OF PEACE

by John Vriesinga

Over the years people have built interesting theories that saw a connection between man's behaviour and the weather. In our times we often read a newspaper story telling of the increase in domestic trouble police officers have to help solve in the hot summer days. It's also pointed out that people living in warm climates are generally much more excitable than the phlegmatic northerners. Some have even gone as far as seeking a connection between periods of war and unrest in the history of the world and hot and dry weather cycles.

If there really is such a connection, life in the world's coldest continent, Antarctica, could provide a strong argument in its favour. The land area around the South Pole, some 5 million square miles in surface and much larger than Canada or the United States, isn't a very ideal place to live. It's covered with ice and snow, in some spots over a mile thick, and it's the coldest country in the world. But it's also the country where war and strife are farthest from man's mind, according to the reports.

Antarctica has always been an unusual country. In the time of the great explorations it was thought of as the most beautiful place on earth. The explorers from Europe and North America had observed that the farther south they went in their sailing boats, the warmer the climate became, the more luxurious the plant growth and the more exotic the animal world.

Some of them strayed beyond the Indonesian Islands and reached Australia. Then they discovered New Zealand and they suspected still other beautiful lands farther south.

Of course when the first serious exploration were brought to an end interest in Antarctica rapidly fell off. It was a land of perpetual cold, just like the arctic. Only, instead of a sea, a landmass surrounded the South Pole, which made for temperatures much lower than on the North Pole, for weather patterns that were grimmer than anywhere else on earth and which made life next to impossible.

For more than a full century Antarctica was almost completely forgotten. Explorers who tried to cross the continent finally did so only at the greatest perils and apart from them the only people who hazarded the Antarctic shores were whalers, who found that for some strange reason the giant whales were more plentiful here than in Northern waters.

In our days there has been a decided increase in the interest in Antarctica. Now it is the only country where the nations of the world have learned to live together peacefully. No less than fifteen countries, including Russia and the United States, have more or less permanent bases on the Antarctic continent for scientific research.

In 1959 these countries have made a solemn agreement that they would drop all their differences off the massive ice barrier that surrounds most of the land area into the frigid water of the Antarctic Ocean. There are no weapons on the cold continent. Although the various countries have claimed certain parts as their territory, scientists from all the nations are guaranteed complete freedom for scientific investigation anywhere. Quite often Russian and American scientists work and live together without a word or a thought about the political differences that keep their countries apart. The two big powers involved have agreed not to use the area for nuclear testing.

What do the scientists look for on the Antarctic Continent? Mostly for scientific data that can help them understand natural phenomena in the rest of the world better. The frigid masses of ice play a major role in the world's weather picture, for instance. It is the home of frenzied storms that influence the weather patterns in much of the rest of the world. And there is the mysterious ice mass itself squatting like the top of a gigantic icecream cone on the bottom of the world. If it would melt entirely water levels in the oceans around the world would rise 200 to 300 feet, flooding much of the lower lying areas.

What is below the ice? Rock masses much of which lie below sea level with here and there huge outcroppings of mountains thousands of feet high that lift their tops as low hills out of the surrounding snow and ice.

Most mysterious of all perhaps is the fact that in the fringes of these rock masses coal has been found. On the basis of research scientists generally hold that the Antarctic continent at one time was a luxurious garden with abundant plant and animal life.

What caused the drastic change is a deep mystery about which many interesting theories have been spun. Until the end of the world we may never know the answer to this mystery.

Other research is concentrated in the ocean surrounding the continent, which literally swarm with plankton, a microscopic form of animal life.

Plankton is protein rich and it is the main diet of the whales who come here to feed on it. Russian scientists believe that plankton from the Antarctic Ocean holds the answer for the world's food problems. They are trying to produce a food product for human consumption out of plankton. Why are these cold waters so rich in plankton? It's a curious combination of currents that is responsible for the fact. The cold water surrounding the continent constantly sinks to the bottom of the ocean and sweeps away under he Indian and Pacific Oceans. Temperatures there at a depth of 1500 feet and more are barely above freezing. At the same time currents run in from the north over this cold bottom water bringing in the mineral particles on which plankton thrives. A Russian trawler using a special net recently hauled fifty tons of plankton out of the ocean in five minutes time.

Will people ever live permanently on the Antarctic Continent? It seems very doubtful. But if they do they are in for very strange living conditions, not only because of the cold but also because of natural phenomena that result from the climate.

Layers of air with different temperatures sometimes call forth strange hallucination like conditions. At times the sharp border between such different layers of air acts like a mirror and suddenly one sees the upside down reflection of a far away ocean scene in the sky, complete with ships if they happen to be in the neighbourhood. At other times the same condition shows upside down snow and icefields in the sky.

Sometimes the abundance of light reflected on all sides from white surfaces causes sudden loss of perception. It's much the same as a pitch dark night in which one can't see an inch ahead, only instead of black everything becomes invisible in white.

Another strange aspect of life in Antarctic would be the complete absence of all animal life. Outside of the coast regions not even bacteria survive the terrible co.d. But even though this makes for healthy living, not even the peace of the cold continent will lure people away from the hotbeds of disease and intrigue. The only factor that would make life in the Antarctic attractive to large numbers of people, material prosperity, is so far conspicuous by its absence.

CANADA'S EXTERNAL AID PROGRAMS (2)

Commonwealth Caribbean Assistance Program

The Canadian assistance program for the Caribbean area was introduced in 1958 when the proposed West Indies Federation of Jamaica, Trinidad and Tobago, Barbados and the Leeward and Windward Islands was in the process of formation. Canada's original aid commitment was $10,000,000 over five years, intended primarily for projects of benefit to the whole Federation. This program was continued after the dissolution of the Federation in 1962, although it became a series of individual programs for former units.

On the conclusion of the original five-year commitment on March 31, 1963, funds for the succeeding fiscal year, amounting to $2,100,000 were made available for these islands, plus British Guinana and British Honduras.

On the basis of the funds made available and acting on the requests and priorities submitted by the recipient governments, the Canadian program of aid to the Commonwealth Caribbean area for the first six years was involved largely with the provision of two ships for inter-island commerce and educational and technical assistance.

When Canadian aid appropriations were increased in the fiscal year 1964-65 an expanded program for the Caribbean was approved, making available $9,000,000, consisting of $3,500,000 in grant assistance and $5,500,000 in special development loans. The allocation in 1965-66 was $10,000,000, including $4,500,000 in grants and $5,500,000 in development loans.

During 1965-66, a total of $1,970,000 was spent on technical assistance, financing 130 Canadian teachers and advisers in the Caribbean and 431 students in Canada.

Barbados, Windward and Leeward Islands

Trade development, educational facilities and water distribution and storage have been given high piority in the Little Eight islands of the West Indies. Canada was able to assist in each of these fields during the year under review. To aid inter-island commerce and to develop export business, port handling equipment was provided for Barbados, Grenada, St. Vincent, Dominica, Antigua, Montserrat and St. Kitts and warehouses were built in St. Lucia and St. Kitts. Towards the end of the year, economists from Canada, Britain and the United States took part in a tripartite survey of the islands' economic potential.

Four primary schools were built in Antigua, Dominica and Grenada (2) and the construction began of two new schools in Antigua and Dominica. Canada undertook to supply up to $125,000 of furniture and office and educational equipment to the University of the West Indies campus in Barbados.

Water storage and distribution projects, part of a water conservation program to which Canada has contributed $1,200,000, were under way in St. Kitts, Montserrat and St. Lucia.

British Honduras

At the present time, an old swing bridge connects the two halves of the capital city of Belize. As its first capital project in British Honduras, Canada has begun work on the design and construction of a new bridge over the Belize river.

British Guiana

Prime importance has been given by British Guinea to the development of its interior and, in this connection, work has begun on the development of a highway system. Canada supplied road maintenance and construction equipment and also provided well-drilling equipment, trucks and technical advisers in a related program of assistance to the Amerindian people. The program for the year also included the provision of two diesel locomotives valued at $302,000 for the transportation system and a fire truck to be used in the city of Georgetown, which contains a large number of wooden buildings.

Jamaica

To feed a rapidly growing population Jamaica is interested in developing the potential of its fishing industry. Canada agreed to construct a fishing vessel at an estimated cost of $125,000 for use in training Jamaican fishermen.

A number of self-help community development projects are under way in Jamaican villages. Canada provided $100,000 worth of equipment for rural water storage and distribution.

To increase the level of skills in the island, Canada contributed technical school equipment valued at $91,000.

Loan agreements were signed for the construction of the Olivier Bridge ($700,000) and for services in the low-cost housing project at Harbour View ($725,000).

There were 86 Jamaicans studying in Canada and 21 Canadian teachers and advisers in Jamaica during the year.

Trinidad and Tobago

An aircraft guiding system for the Port of Spain airport was nearing completion at a cost of $150,000. To aid the islands in the preservation of timber resources, Canada supplied fire-fighting equipment. Canadian funds totalling $3,000,000 were made available by means of special development loans for lumber for low-cost housing projects, port-handling equipment, prefabricated factory buildings, port warehouses and equipment for rural electrification.

There were 75 Trinidadians studying in Canada and 47 Canadian teachers and advisers in the two islands during 1965-66.

American Prize to Dutch Astronomer

On October 18th, Dutch asstronomer Professor Dr. J. H. Oort, head of the Leyden observatory and Professor of astronomy of Leyden's university, will receive the $25,000 Vetlesen prize 1966 at Columbia University, New York. Professor Oort (66) gained world fame through his studies in the field of radio-astronomy and his new findings on the spiral structure of the Milky Way.

Return

Autumn has come
a late summer
dying
ablaze
a craze of color
denying
decrying
its final ruin
a dashing adieu in
a flash of power
this is the hour
of no return
a summer burns
to death.

I hold my breath
the surrender
into death
of splendor
the end
no prayer
for amends
or repair.

Whispering
whirling leafs
falling
falling
yellow and brown
leafs dropping down
from the tree
and no return.

Is that me
wither and fall
never return
and that is all
life
and lust
wither and fall
a gust
of wind
dust
and that is all.

Lord of peace
I want to be there
when the disease
is over
the nightmare
of decay
You and I there
on that day
in the crisp air
of Your spring
that will stay
death where
is your sting
will I say
flesh shall arise
I return
sojourn
in Your paradise.

I trust
You will open
prison
of death
a gust
of wind
Your breath
and my flesh arisen
unfurled
for the life
of the world
to come.

K.H.

Protein From Natural Gas

Two British oil scientists, Dr. J. R. Norris and Dr. D. W. Ribbon, have succeeded in converting methane, a prime constituent of natural gas, into edible protein. The protein is derived from a type of bacteria which feeds exclusively on methane, producing a white, flakey substance with a protein content of 40 to 50%. This substance, which is tasteless, has been fed to laboratory animals and been eaten in small quantities by the scientists themselves.

Two other oil companies have been experimenting for some years with the production of protein from waste products of the petroleum refining process.

(Unesco Features)

The Agassiz Christian School, in the beautiful Upper Fraser Valley of British Columbia, urgently needs:

A TEACHING PRINCIPAL
and
A TEACHER FOR GRADES 1 AND 2

Please send applications stating qualifications, experience and references to the secretary, J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz. B.C.

FOR

Real fine Books, and Sunday-school Materials,

Distinctive Gifts, Plaques, Mottoes, and Games,

Precision made Hohner Instruments, and Dutch Specialties,

ask for our Catalogue.

JOHN A. W. EISEN

Renfrew Disabled's Products

RENFREW, ONTARIO

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

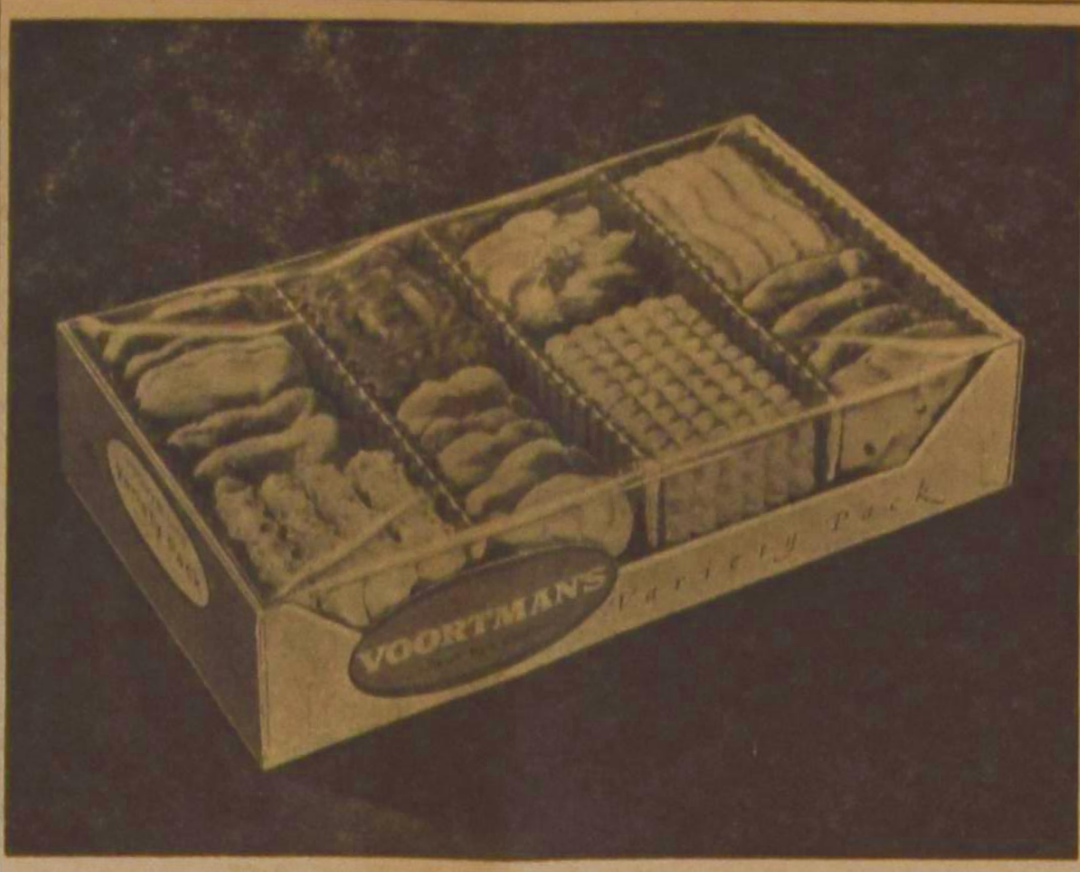

Enjoy VOORTMANS

DUTCH STYLE COOKIES

Dutch Parley Wool

Send 60¢ and we mail to you a 350-sample Kit.

T. J. WOOL CENTRE

544 Upper James
HAMILTON, ONT.
Phone 389-4213

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

1058 Main St. W.,
HAMILTON, ONT.

Your Address for all your DUTCH, FRISIAN & ENGLISH BOOKS, Organ Music, - Records & Church Supplies.

Ask for Price list.

BRAMPTON TRANSPORT LTD.

requires experienced

Straight Truck & Tractor Trailer Drivers

Good wages and benefits for the right person.

Apply:

Mr. W. Johnson,
115 Orenda Rd.,
Brampton, Ontario

or phone: 451-5301.

BRAMPTON TRANSPORT LTD.

requires

One Class A Mechanic

Good wages and benefits for the right person.

Apply:

Mr. W. Johnson,
115 Orenda Rd.,
Brampton, Ontario

or phone: 451-5301.

CROSS WORD PUZZLE

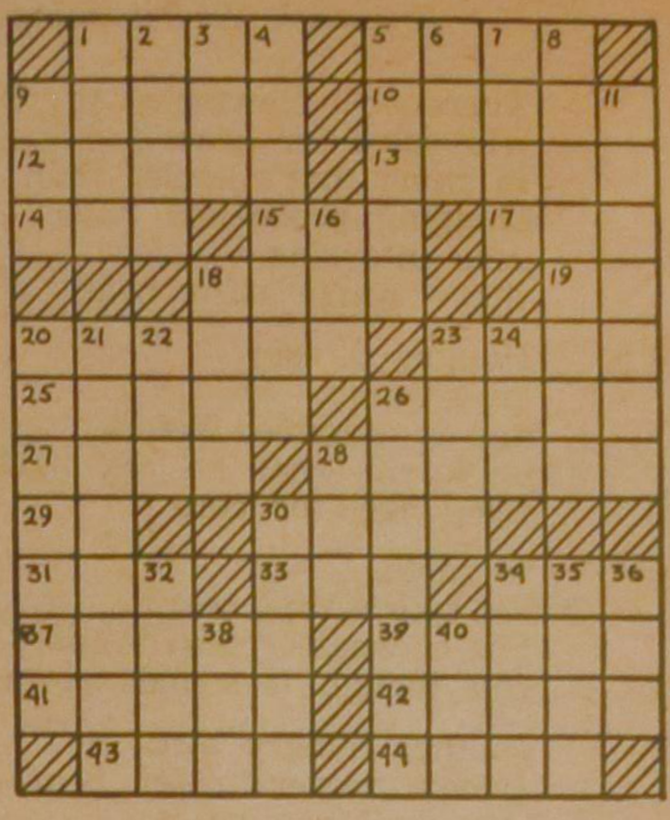

ACROSS
1. An island of Indonesia
5. Food fish
9. Early Greek physician
10. Bowling alleys
12. Brazilian palm
13. Aside
14. Zodiac sign
15. Spigot
17. U. N. member: abbr.
18. Troubles
19. Birthplace of Abraham
20. Enclosure for horses
23. Babe Ruth's kingdom
25. Kind of bay window
26. Hammarskjold, for one
27. Pinches
28. Narrated
29. Iron: sym.
30. Line of juncture
31. Conclude
33. Mrs. Nixon
34. Merry
37. Not fresh
39. Custom
41. Number
42. Biblical weeds
43. Feat
44. Fresh-water tortoise

DOWN
1. Foundation
2. Too
3. Marshy meadow
4. Incipient
5. Strikes, as with the hand
6. Bottle top
7. Two-toed sloth
8. Urge
9. Liquid measure: abbr.
11. Began
16. Entire
18. God of war: Gr.
20. Admit the truth
21. Acquainted oneself
22. Tear
23. Moved through water
24. Moist
26. A law
28. "The —— Around Us", by R. Carson
30. Use, as money
32. Boy's nickname
34. City: Ind.
35. Ripened, as cheese
36. Affirmative reply
38. Sheltered side
40. Famous uncle

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

SALEM

Many readers of Calvinist-Contact are not yet members of the Salem Christian Sanitarium Association Inc.

Please, become a member by sending at least $2.50 annually to Salem, % Rev. J. Van Harmelen, R.R. 2, Box 33, Whitby, Ont., or write for information.

YOUR SUPPORT IS VERY MUCH NEEDED!

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for Brampton and surroundings

Harry Wierenga

Jeweller-Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

A.R.S.S. MONTHLY BULLETIN

ONWARD

The Board of the Association for Reformed Scientific Studies met on October 4-7 in Toronto. Making thankful use of the facilities of the Rehoboth Christian Reformed Church and being supported by the tasty meals prepared there, the members attacked a long agenda with vigour.

Many aspects of our work in advancing the cause of Christian higher learning were discussed. In addition to the items mentioned in this report, the Board dealt with many others, too numerous to mention. These are singled out, however, because they tell you most about the character and work of the Association.

STUDY CONFERENCES

Study conferences formed an important part of the Association's activity this past season. This was clearly reflected in the reports presented to the Board. One conference was held in British Columbia, another in Alberta, and two in Ontario.

The chairmen of the conferences indicated that each one was a success. The lectures were solid, informative, and digestable. The discussions clarified the issues dealt with. The conferees found them profitable and inspiring. At two, the attendance was down slightly from last year. At one of the conferences we ran into the red, but this was mainly because the place where it was held was too costly.

Plans for next year call for four, possibly five, conferences. New and better ways of publicizing them will be sought. Until now we have been reaching only a fraction of the high school graduates. All of this group, especially, should know about these conferences and should be encouraged to spend a few days in concentrated study there.

Without qualified guidance most students do not know what to do with God's Word in their academic work. As a result they have little sense of direction. The conference lectures and discussions have been used by our God to help many of them. They were helped to see how to begin their academic work on basis of and with God's Word. In that way they were helped to experience the Bible as the lamp of learning.

INSTITUTE

Through conferences alone, however, we cannot fulfill our calling in the field of Christian higher learning. This fact the Association has recognized from the beginning. The next logical step to be taken, therefore, was the organization of an Institute for Reformed Scientific Studies, staffed by full-time lecturers. Such an institute would offer a two-fold advantage. Better and more permanent assistance could be given the students. At the same time there would be opportunity for the lecturers to engage in Biblically-directed research in philosophy, law, economics, and other aspects of life.

The members of the Association approved the opening of such an institute a year ago. Since that time the Board, with the help of a special committee, has worked hard to implement that decision. Plans for the opening of the Institute are now nearing completion.

At this meeting the Board considered the structure and function of the Institute. A suggestive report on he matter helped the Board to decide on the most important details. A final report will be presented to the February meeting of the Board. It is safe, however, to give the following outline.

The Institute will be run by a board of governors. Of this board some, namely the curators, will be responsible for the academic affairs of the Institute; others, namely the directors, will handle the non-academic affairs. At first the members of the Executive Committee will function as directors.

What will the lecturers be doing? First, they will give Christian Perspectives courses to undergraduate students. This will help these students to develop a better sense of Christian direction in their studies. At the same time the staff will spend much of its time on research, publication, and graduate supervision.

This latter has to be done for two reasons. First, graduates have to be trained to advance the cause of Christian scholarship. The more graduates are trained in the Biblical approach to learning, the more people will be available to instruct undergraduates. Secondly, this approach seems to be the best and quickest way to become affiliated with an established university. Such affiliation is very desirable because it will greatly add to the help the Institute can give the Christian students.

As to the staff of the Institute, early this year the Board already appointed Mr. Bernard Zylstra. He is to lecture in the area of law and political science. At this meeting Dr. Hendrik Hart, our present assistant executive director, was appointed to lecture in philosophy. Other appointments should be made as soon as the development of the Institute and Association warrant it.

The Institute will be based in Toronto, but the exact location in the city is not entirely sure. Needed is a building suitable for lectures, and one that can at the same time function as the head office of the Assocation. To obtain such facilities is not only difficult; it is very costly too, especially in Toronto. But on this point we soon hope to be able to release exciting and heart-warming news!

AGGIORNAMENTO or Constitutional Changes

What kind of organization should the Association for Reformed Scientific Studies have? One that will most economically channel the human and financial resources of its members into the fulfilment of its goals. The present organizational set-up leaves room for improvement on this point.

What needs to be changed is not the basis, the purpose, or the educational creed. In that respect the Association must remain the same. But what is needed is a more effective, a more smoothly functioning Christian organization.

The constitution revision committee recommended to the Board extensive changes in our organizational set-up. A final report will be submitted to the next meeting of the board. At that meeting the Board hopes to finalize the proposals on constitutional changes and to present them to the March meeting or the members.

Already at this meeting significant changes were in principle approved. The proposal to the members will include having only one kind of membership; and that will be membership in the Association. The admission procedure will be revised. The position of a member who finds himself at odds with the educational creed to the Association will be carefully described. One enthusiastic member of the Board suggested that in such a case we should dispose of the man! The Board, however, decided that, after consultation with such a member, it should make disposition of the matter.

It will also be proposed that the chapters be organized into regional councils. This will help the chapters in a given area to have more meaningful contact with each other. It will also enable them better to promote the cause of the Association in their district. Board members will as a rule be elected for the specific regions and by them.

The proposed constitution will also include provisions for operating the Institute, something which is not done in the present constitution.

GROWTH

The Association is definitely making good progress. This will be clear from what we have reported already. But it is also reflected in three other things: the number of members admitted at this meeting, the registration of new chapters, and the size of our present staff.

At this meeting no less that sixty-two applications for membership were processed. This is the highest number that has ever been admitted to the Association at a meeting of the Board. This means that in the past year we have experienced a thirty percent increase in full members.

At the same time eight new chapters, one with more than 150 members, were registered. Two of these were in the U.S.A., namely Seattle, and Grand Rapids; six in the Canadian centres of Barrie, Brockville, Chatham, Lethbridge, Newmarket, and Toronto East. This too is an increase of about thirty percent.

Lastly, the Association now has three and a half employees. Our Executive Director Paul Schrotenboer divides his time between the A.R.S.S. and the Reformed Ecumenical Synod. Hendrik Hart is the Assistant Executive Director and will take Dr. Schrotenboer's place when the latter begins to work full-time for the R.E.S. Jim Van Oosterom, the Development Director, is spearheading the work of promotion. In the office we have as secretary Miss Jane Smids, who comes from the goodly city of Chatham.

MOVING AHEAD

The meeting elected the following as officers of the Association. Rev. A. H. Venema was returned as president; Rev. J. Joosse became the vice president; Rev. Mike De Vries will handle the pen; and the man in charge of the finances is Jan De Koning.

If anything stood out about this meeting, it was the feeling, shared by all, that we must work more tirelessly than ever to promote the cause of Christian scholarship. This made the meeting an inspiring one. Some weighty issues required much discussion. But all present agreed with every major decision that was taken. At the present crucial stage of our development this is of the utmost importance.

We are thankful to God for this profitable meeting. May He use the activity of the entire Association for the glory of His name, so that also in academic work He is worshipped as the only God.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Monroe, Wash., U.S.A. en te Regina, Sask., S. Viss te Houston, B.C.

te Red Deer, Alta., P. Kranenburg te Jarvis, Ont.

Bedankt

voor Vancouver, B.C. en Dundas, Ont., J. Joosse te Georgetown, Ont.

voor Neerlandia, Alta., A. Verburg te Phoenix, Arizona, U.S.A.

voor Brampton, Ont., P. Kranenburg te Jarvis, Ont.

voor Athens, Ont., G. Bieze te Alliston, Ont.

Aangenomen

naar Brantford, Ont., R. Praamsma te Collingwood, Ont.

REFORMED CHURCH

Beroepen

te Detroit, Mich., U.S.A., H. Bekkering te Hamilton, Ont.

Bedankt

voor Edmonton, Alta., H. Van Essen te Wainfleet, Ont.

voor Edmonton, Alta., R. Katerberg te Drayton, Ont.

voor Barrie, Ont., en Volga, S.D., P. DeJong te Winnipeg, Man.

GEZONGEN BELIJDENIS VAN GELOOF

De Zion Christian Reformed Church in Oshawa, Ont. heeft een verandering aangebracht in het afleggen van de geloofsbelijdenis door de predikant. In plaats hiervan zal men daar de belijdenis gaan zingen. Rev. D. N. Habermehl, de plaatselijke predikant, heeft de muziek geschreven en thans zijn alle verenigingen en klassen (zondagsschool en catechisatie) bezig met het instuderen van de wijs.

Op zondag 6 november a.s. zal in de avonddienst voor het eerst de belijdenis door de gemeente worden gezongen. Men heeft goede hoop, dat dit zal slagen. Het is in ieder geval een stap in de goede richting, namelijk dat de gemeente actief wordt ingeschakeld in de eredienst, vooral waar het betreft een onderdeel waarin de gemeente actief behoort te zijn.

Indien andere kerken hiervoor geïnteresseerd zijn, dan zijn gehectografeerde bladen beschikbaar, waarop de muziek is geschreven. Zij zijn voor $1.00 per 25 exemplaren beschikbaar bij de predikant, Rev. D. N. Habermehl, 393 Orange Crescent, Oshawa, Ont.

R.E.S. DELEGATION VISITING SOUTH AFRICA

On October 19 three representatives of the Reformed Ecumenical Synod arrived in Johannesburg for a three weeks stay in South Africa. The visitors are: Dr. John Kromminga, President of Calvin Theological Seminary, Grand Rapids, Michigan, Dr. C. J. Verplanke, burgomaster of 's Gravendeel, the Netherlands, and Dr. Paul G. Schrotenboer, General Secretary of the Reformed Ecumenical Synod. They will visit the General Synod of the Dutch Reformed Church gathered in Bloemfontein and confer with representatives of the RES member churches in South Africa concerning race relations. A committee on Race Relations, appointed by the RES of Grand Rapids, 1963, is preparing a report to be included in the printed agenda of the RES of Amsterdam, 1968. The Dutch Reformed Church in South Africa (Nederduitsch Gereformeerde Kerk) with a membership of 1,175,000, the Reformed Church in South Africa (Gerformeerde Kerk) with a membership of 94,000, and the Church of England in South Africa, having a membership of 21,000, are members of the R.E.S.

JAARVERGADERING C.J.L. FOUNDATION

Men verzoekt ons mede te delen, dat de jaarvergadering van de C.J.L. Foundation (Committee for Justice and Liberty) is vastgesteld op 28 januari 1967.

Gedurende de morgenvergadering zal de advokaat van de organisatie, Mr. B. A. Kelsey, het woord voeren over de gerechtelijke vooruitzichten van de C.J.L. Foundation, terwijl Professor M. Vrieze van Trinity College in de middagvergadering het "key note address" zal geven.

FEDERATION OF CHRISTIAN REFORMED MEN'S SOCIETIES

The committee, organizing the 1967 convention, is hard at work to finalize the plans. To make sure that all men's societies in Southern Ontario will receive the necessary information, we kindly request all secretaries to send their name and address and the name of the society to: Mr. S. Runia, 2335 Somerset Dr., Burlington, Ont. or phone 637-2593. Area code 112-416.

The "Federation Messenger" has now started its new series of Bible Outlines, which deal with "Our Lord's discourses in the Gospel of St. John". Societies may order their subscriptions at the above address.

KERKELIJKE BEARBEIDING VAN HONGAARSE VLUCHTELINGEN IN OOSTENRIJK

Vluchtelingen?

De vraag ligt voor de hand: zijn er nog vluchtelingen? Zijn de mensen van 1956 niet langzamerhand gesettelde burgers geworden, zijn ze langzamerhand niet geïntegreerd in het kerkelijk leven in Oostenrijk?

Men moet onderscheid maken tussen drie groepen vluchtelingen. De eerste is die uit het jaar 1945. Deze heeft metterdaad een home gevonden in Oostenrijk. De inkomsten zijn bescheiden, maar er is een grote groep van ouderen die op ondersteuning is aangewezen omdat hun pensioenen te gering zijn. De tweede is de groep-1956. De meesten slagen erin een bestaan op te bouwen. Ook kerkelijk vormen ze een steunpunt. Echter onder deze groep zijn ook a-sociale elementen die door geen andere staat werden opgenomen. Merkwaardig genoeg is er in 1965 weer een nieuwe groep vluchtelingen bij gekomen! Men schat het aantal op tussen de tien- en twintigduizend, van wie tot nu toe duizend om asyl verzocht hebben. Er zijn onder hen veel studenten, die de vrijheid hebben gezocht en gevonden maar de problemen (studie, ondersteuning) zijn er voor de beide predikanten niet minder en niet lichter door geworden.

Wat de kerkelijke integratie betreft, er is in de laatste jaren wel een meer betrokken zijn bij de bestaande kerk (ds. Sóos preekt herhaaldelijk in het Duits om zijn Oostenrijkse collega's te vervangen) maar toch blijft het eigen Hongaarse werk noodzakelijk. Er zijn al dadelijk een paar factoren bij in het spel. Gereformeerd en Luthers zijn niet hetzelfde en Gereformeerde kerken zijn er maar een paar. In de tweede plaats: de Hongaren hebben evengoed als andere volken een eigen nationaal besef en duizend jaren verdrukking (lees de historie van land en kerk!) hebben dit nationaal besef verhevigd. In de derde plaats: het werk van de beide predikanten is alleen daarom al onmisbaar omdat ze als Hongaren tot Hongaren komen en een ruimer ingang hebben dan een Oostenrijker. Het verstrooidenwerk is van veel meer persoonlijke aard. Men kan wel zeggen, het is intiemer. Veel huisbezoek, vele kleine samenkomsten soms in een sober zaaltje, geven grote mogelijkheden. Er zijn naast bijzondere zegeningen, bijzondere moeilijkheden om de verschillende groepen vluchtelingen, tussen wie dan ook nog mentaliteitsverschillen en sociologisch onderscheid aanwezig zijn, bij elkaar te brengen onder het Woord en bij het Sacrament.

Verstrooiden

Ook al hebben de mensen een bestaan, het blijven verstrooiden. Voor wie als toerist Oostenrijk een beetje kent, is dat duidelijk als we zien dat deze beide predikanten geheel Oostenrijk bereizen moeten.

De kring Wenen

Hier worden op verschillende plaatsen diensten gehouden. Drie plaatsen in Wenen (samen 350 leden); 200 km verwijderd ligt Graz (150); op een afstand van 150 km Kapfenburg (80); 450 km verwijderd Spital a. d. Drau (70); 275 leden aan het H. Avondmaal (dat is het totale getal, dus van meer dan één dienst).

De kring Salzburg

In Salzburg wordt dienst gehouden in een zaal van de Lutherse kerk die aan de oever van de Salzach is gelegen (180 leden); 60 km verder vindt men in Thalham een ziekenhuis (20); 90 km verder ligt Ried (60). Dan komt op een afstand van 130 km Linz (100); Steyr: 190 km (40); Innsbruck: 220 km (100); Kufstein: 130 km (50); Feldkirch: 450 km (230); Dornbirn: 480 km (50); Bregenz: 500 km (30).

In deze kring was het aantal Avondmaalgasten 700.

Terugkeer naar Hongarije?

De wegen naar en van Hongarije zijn meer open dan vroeger. Duizenden familieleden, een bisschop en vele predikanten uit Hongarije kwamen in 1965 op bezoek, maar van de vluchtelingen nam niemand de gelegenheid te baat om naar Hongarije terug te keren.

Lectuur

De predikanten zijn zeer dankbaar voor de toezending van de Grenzbote en van de prekenreeks Gehilfen euerer Freuden, hun toegezonden door de Alt-Reform. Kirchen uit Niedersachsen. Zelf verzorgen ze een maandblad, waarin preken voor leesdiensten, welk maandblad tevens kerkblad is. Het heet "Zout" en komt niet alleen in Oostenrijk maar ook in andere landen in de huizen der Hongaren: Joegoslavië, Hongarije, Duitsland, Engeland, Zweden, Nederland, Noord-Amerika, Australië.

Toerusting tot dienstbetoon

In de commissie die voor de Generale Synode van Zwolle 1946 o.a. de zaken van de geestelijke verzorging van militairen moest behandelen, kwam op zeker moment de term verzorging, geestelijke verzorging, ter sprake. Het is een term die niet in overeenstemming is met de werkelijkheid, want het gaat niet allereerst om verzorging, om het erbij houden van de militair, om het defensief element, maar om de soldaten te sterken tot het evangelisch offensief, om in het leger frontsoldaten van de Heer te zijn. Men kon geen betere term vinden en zo houden we nog altijd aan de uitdrukking geestelijke verzorging vast, maar het is wel duidelijk geworden dat het primair gaat om toerusting tot dienstbetoon.

Vandaar dan ook dat we ten slotte de vraag stellen: Hoe staat het met het dienstbetoon van de vluchtelingen?

In Handelingen 11 lezen we van een dienstbetoon van verstrooiden dat werk verrichtte dat de apostelen tot nu toe praktisch lieten liggen, en niets meer of minder was dan de uitvoering van Jezus' laatste wil: met het evangelie naar de heidenen! De titel van het maandblad "Zout" geeft dan ook op de juiste wijze de zin van het verstrooid zijn weer, zout der aarde zijn ze. Hun taak is missionair. Met de predikanten zijn er in elke kring, zowel in Wenen als in Salzburg, vier kerkeraadsleden bij deze toerusting betrokken.

Het dienstbetoon is ook in die zin een levende zaak in de verstrooiing, dat velen zich laten inschakelen in de lekendienst (een onbijbels woord, maar woorden krijgen door het gebruik nu eenmaal hun waarde!). De lekendienst is onderlinge zorg voor elkaar, daarom noodzakelijk omdat de predikanten slechts af en toe, zij het regelmatig, hen bezoeken en door de grote afstand niet zoals in Nederland wel even op te bellen zijn — en zij zijn er! Neen, zo is het in de verstrooiing niet en vandaar het besef van verantwoordelijkheid voor elkaar. Op elke plaats in de verstrooiing is er een leek met speciale opdracht die trouw en gaarne de groep verzorgt. Hoe verder van de predikant, hoe actiever de groep, hoe meer gemeenschap, hoe meer is er bereidheid om zich in te zetten! Zo was het ook bij de verstrooiden op Sumatra vóór de oorlog.

Geref. Weekblad.

Musical Evening

organized by the P.T.A. of the Hamilton District Christian High School.

☆ Fruitland Christian Choir Society
☆ Peter Spoelstra - Organ
☆ Fred Numan - Piano
☆ Clarence Dam - Trumpet
☆ Community Singing

SATURDAY, OCTOBER 29TH AT 8.15 IN THE FIRST HAMILTON CHR. REF. CHURCH, CHARLTON/HESS STREETS.

Admission $1.00 — Students 50¢.

All children under 12 years of age free admission.

MEET YOUR HIGH SCHOOL

Special 'Get Acquainted' evenings will be held on

☆ FRIDAY, OCTOBER 28th for the Wellandport Area in the WELLANDPORT CHR. REF. CHURCH.
Speaker: Rev. J. Quartel.

☆ THURSDAY, NOVEMBER 3rd for the Jarvis/Dunnville Area in the JARVIS CHR. REF. CHURCH.
Speaker: Rev. A. Kuyvenhoven.

☆ FRIDAY, NOVEMBER 18th for the St. Catharines/Niagara Falls Area, in the MARANATHA CHR. REF. CHURCH OF ST. CATHARINES.
Speaker: Rev. C. Vriend.

The programme starts at 8.00 p.m. Our Principal, Teachers, Board- & Committee members will be there to meet you, our parents and supporters of Christian Education. We shall try to explain the curriculum and guidance function of our Chr. High School; questions are welcome. Come and enjoy an evening of Christian fellowships and get to know your Chr. High School Faculty.

Attention High School Teachers

YOU ARE INVITED

to meet with the Christian High School teachers on Friday, November 4, 1966 at 6 p.m. in the Hamilton District Chr. High School, 28 Athens St., Hamilton.

Please notify Mr. A. JOOSSE if you will attend, by Nov. 2 at above address.

ONTBOEZEMINGEN VAN EEN KOSTERSVROUW

Hoe of het bij u is, weet ik niet, maar wij hebben hier een christelijke school. En wat voor één, een goeie hoor, met fijne teachers! Van ons gaan er ook een paar kinderen heen. En heus, eerder, toen ze nog op de public school gingen, leerden ze ook veel goeds en moois, maar nou! Mensen, ik sta er iedere keer weer versteld van. Het is allemaal zo ànders, de kinderen voelen het zelf ook, ze zijn er beter thuis om zo te zeggen. Ze leren de weg in de Bijbel en weten er nu meer in te vinden dan alleen psalm 23 en het Onze Vader. Begrijp me goed, het zijn heus ineens geen heilige boontjes geworden, oh heden, nee! Maar zo jong als ze zijn, ze kijken tegen heel veel dingen anders aan, ja, hoe zal ik het nou eens zeggen, het valt toch niet mee hoor, om precies op te schrijven wat je voelt! Maar een van de meesters zei het nog eens zo: "wij proberen de kinderen te leren om door het raam van de Bijbel naar buiten te kijken, naar de wereld om hen heen en ook om zichzelf te zien staan in het licht van dat raam".

En ik weet het wel, als vaders en moeders moeten we dat onze kinderen ook leren, maar zegt u nou zelf, is het niet prachtig als je daarbij geholpen wordt elke dag, door de school? Bovendien, de teachers hebben toch altijd nog weer even meer geleerd dan wij en hoe gaat dat met kinderen, ze nemen het van een ander vaak nog beter aan ook, is 't niet zo? En dan die prachtige avonden, met Kerstmis bijvoorbeeld en als de hoogste klas van school gaat, dan moet ik wel eens een traan wegpinken als ik al die kinderen daar zo met elkander zie staan zingen!

Het doet me ook zo goed als we dan als ouders en teachers en kinderen voor en met elkaar bidden, want aan 's Heren zegen is alles gelegen, ook het welslagen van de opvoeding. Dat miste ik altijd zo op de avonden van de public school indertijd. Ik ging daar ook altijd trouw heen want ik wil nu eenmaal graag weten wat er allemaal omgaat op de plaats waar mijn kinderen dagelijks verkeren.

Het christelijk onderwijs kost veel hoor, ik weet het, maar dan denk ik ook weer: als m'n kinderen 's ochtends de deur uitgaan, dan zorg ik er voor dat ze goed gegeten hebben en ik geef ze een behoorlijke lunch mee. Ze moeten er tégen kunnen en vooral als het koud en guur is let je daar nog wat extra op. En welke moeder doet dat niet? Het is een van de voornaamste zorgen van elke dag.

Zouden we dan, als ze in de morgen van hun leven klaar gemaakt worden voor de dag die voor hen ligt, niet zorgen dat ze gevoed worden met het Beste wat er is? Dat ze er tégen kunnen en teerkost hebben voor onderweg vooral als de dag koud en guur dreigt te worden? We sparen vaak kosten noch moeite om ze zó te vormen dat ze op de meest aangename en succesvolle manier de middag en avond van hun levensdag zullen kunnen doorbrengen, moesten we er dan niet veel méér voor over hebben om ze toe te rusten voor de eeuwigheid? En vergeet dan niet, dat die eeuwigheid niet in een verre toekomst pas aan de orde zal komen, maar voor ons allemaal begonnen is op het uur van onze geboorte. We moeten er ernst mee maken, de eeuwigheid is eindeloos maar de tijd van toerusting is soms zo angstwekkend kort. Daarom moeten we haar uitkopen.

Het verrassende van deze ernstige en dringende zaak is, dat het tegelijkertijd bevrijdend werkt! Natuurlijk, we moeten ons best doen, wij en onze kinderen, voor een goed rapport en een beste baan. Maar we hoeven er ons geen overspanning voor op de hals te halen door altijd verbeten te zorgen dat we het nét even verder schoppen dan de buurman. De dag heeft geen doel in zichzelf maar is het pad dat ons voert naar dàt deel van de eeuwigheid waar de zin van al ons worstelen, werken en offeren glorieus zal blijken!

Och heden, ik lijk wel een dominee! Maar het kon toch niets geen kwaad om je op al deze dingen eens te bezinnen. En het is geen wonder dat je er welsprekend van wordt, het is immers allemaal zo groots en zo heerlijk?

En dan nog eens wat: deze zomer waren er een heel stel van die jongens en meisjes uit de hoogste klassen met elkaar uitgegaan. Op een hike, noemen ze dat geloof ik. Allemaal brood mee en een dag de natuur in. Wat gebeurde er? Toen ze om twaalf uur gingen zitten om te eten, overlegden ze even met elkaar hoe dat nou moest en toen heeft een van de jongens hardop met het hele stel gebeden en toen ze klaar waren heeft een ander hardop gedankt. Ik zie dat als een vrucht van de christelijke school, want daar leren ze ook om met elkaar hun geloof te beléven! Toen ik het hoorde, vond ik het niets erg meer dat mijn oude winterjas nog weer een jaartje mee moest, ik ben er tenslotte nog best netjes mee!

Jaantje

We have in stock all the publications of "The Association For Reformed Scientific Studies". Ask for complete booklist. Also in stock "Take Hold of God and Pull", by Calvin Seerveld. Highly recommended. Price $2.75.

THE ZONDERVAN PICTORIAL BIBLE DICTIONARY General Editor, *Merrill C. Tenney.* The completely new Bible dictionary. More than 5,000 entries, competently handled by 65 leading scholars; more than 700 photos, charts and drawings. 40 pages of new, full-color maps, indexed. Cloth, $10.95

MATTHEW HENRY'S COMMENTARY ON THE WHOLE BIBLE In One Volume edited and abridged by *Dr. Leslie F. Church.* One of the great religious classics of English literature — now in condensed form in one volume. Contains all that is most valuable in the complete work — *in Matthew Henry's own words.* Nearly 2,000 pages. 3,000,000 words. Cloth, $10.95
Save $1.00 to December 31, 1966. $9.95

Save $2.00 — Buy the set — BASIC BIBLE STUDY LIBRARY 2 outstanding Bible study tools. **MATTHEW HENRY'S COMMENTARY** and **ZONDERVAN PICTORIAL BIBLE DICTIONARY.** A $21.90 value.
The 2-vol. set, boxed $19.90

BARNES' NOTES ON THE OLD AND NEW TESTAMENTS
An explanatory and practical all-purpose commentary, true to the Bible, clear and understandable.

Complete set, 27 volumes	$102.50
New Testament set, 11 volumes	38.00
Old Testament set, 16 volumes	64.50
Individual volumes — N.T.	3.75
Individual volumes — O.T.	4.25

BARNES' NOTES ON THE NEW TESTAMENT Now complete and unabridged in one volume. A saving of more than $20.00 on the multiple volume edition. Dr. V. Raymond Edman says, "Barnes' Notes are among the best, if not the best that I have read. They are always incisive, cogent, informative and inspirational, scholarly and thoroughly evangelical." $16.25

THE NEW BIBLE COMMENTARY Francis Davidson, General Editor. Based on the careful study of 50 leading Bible scholars, it is new and fresh and makes the text of the Bible plain to the average reader. $9.75

COMMENTARY ON THE WHOLE BIBLE by *Jamieson, Fausset and Brown.* Today's biggest value in a one-volume Bible commentary. Unequaled as an aid for preachers, Sunday school teachers and Bible students. 1600 pages. Cloth $10.95

THE WYCLIFFE BIBLE COMMENTARY Edited by Charles F. Pfeiffer and Everett F. Harrison. Authored by 48 outstanding American scholars from 15 denominations — professors in 24 schools. Combines in a single volume the maximum of help to students of the Scriptures — appealing to the layman as well as the minister, teacher, and writer; presents a sound evangelical point of view. 1543 pages. $12.95

MATTHEW HENRY and THOMAS SCOTT CONCISE COMMENTARY ON THE WHOLE BIBLE. Covering the entire Bible, this one-volume commentary is ideal for its compactness. Short vital comments handled in an explanatory, devotional manner. 1024 pages, cloth. $6.50

EXPLORE THE BOOK. J. Sidlow Baxter. A basic course of Bible study from Genesis to Revelation.

Vol. 1. Genesis to Joshua.	$4.39
Vol. 2. Judges to Esther.	$4.39
Vol. 3. Job to Lamentations.	$4.39
Vol. 4. Ezekiel to Malachi.	$4.39
Vol. 5. The Gospels.	$4.95
Vol. 6. Acts to Revelation.	$4.95
The set of 6 volumes.	$25.85

NEW TESTAMENT COMMENTARY
William Hendriksen
A completely new commentary by a capable and painstaking author — true to the Bible and scholarly. Although it will serve the needs and answer the questions of the most advanced scholar, at the same time, it is an efficient and ready working tool for the layman. The following volumes available now.

Gospel of John	$7.75
I and II Thessalonians	4.95
I and II Timothy and Titus	6.50
Philippians	6.50
Colossians and Philemon	7.75

TYNDALE NEW TESTAMENT COMMENTARIES. R. V. G. Tasker, General Editor. "New Testament commentaries of moderate compass, of up-to-date scholarship, of superb introductions and satisfying elaboration of the text, with due attention to recent views on problematical points of interpretation." — Dr. Everett F. Harrison.

MATTHEW, R. V. G. Tasker.	$3.80
MARK, Alan Cole.	$4.39
JOHN, R. V. G. Tasker.	$4.39
THE ACTS OF THE APOSTLES, E. M. Blaiklock.	$3.80
ROMANS, F. F. Bruce.	$4.39
FIRST CORINTHIANS, Leon Morris.	$4.39
SECOND CORINTHIANS, R. V. G. Tasker.	$3.80
EPHESIANS, Foulkes.	$3.80
PHILIPPIANS R. P. Martin.	$3.80
COLOSSIANS AND PHILEMON, H. M. Carson.	$3.00
THESSALONIANS, Leon Morris.	$3.00
PASTORAL EPISTLES (TIMOTHY & TITUS), Donald Guthrie.	$4.10
HEBREWS, T. Hewitt.	$4.10
JAMES, R. V. G. Tasker.	$3.00
FIRST PETER, A. M. Stibbs.	$3.00
I, II & III JOHN (JOHANNINE EPISTLES), John R. W. Stott.	$4.10

SMITH'S BIBLE DICTIONARY A complete source of Bible antiquities, biography, geography, natural history and literature. 818 pages over 400 illustrations and 17 maps in color. $4.

THE NEW BIBLE DICTIONARY
An entirely new and up-to-date one-volume Bible Dictionary, this wonderful new work is of prime importance to every lay reader, student and teacher of the Bible. Produced by 139 writers enlisted from the world's leading Bible scholars. Over 1,400 pages and 2,200 articles. $14.00

NEW COMBINED BIBLE DICTIONARY AND CONCORDANCE
With an introduction on *How to Study the Bible* by Charles F. Pfeiffer. A Bible dictionary and concordance combined in a single alphabet. Directed toward Biblical accuracy, historical reliability, clarity, conciseness, completeness, and simplicity. Over 10,000 entries. $4.95

CRUDEN'S COMPLETE CONCORDANCE to the Old and New Testaments
REVISED EDITIONS OF 1941
Standard (cloth), 784 pages $5.50

HALLEY'S BIBLE HANDBOOK. New Revised Edition (Over 2 million in print). The world's most widely used and comprehensive handbook now with NEW, larger easy-to-read type. NEW, authentic photographic reproductions of the Holy Land. NEW, completely revised section on archaeological discoveries. 968 pages of helpful Bible facts. Abbreviated Commentary. Helpful Maps. Church and Bible History. $4.29

$10.00 OR MORE
HANDY DICTIONARY OF THE BIBLE. Merrill Tenney. Contains more than 5,200 entries. Little known Bible facts are readily located. Each entry is documented with appropriate Scripture references. $1.10
FREE BONUS

THE BIBLICAL WORLD edited by Charles F. Pfeiffer
The first dictionary of Biblical archaeology to be made available to Bible students. It is interesting and readable — informative and educational. The text material is illuminated with an ample number of photographs and illustrations. Edited under the mature scholarship of Dr. Pfeiffer and three outstanding scholars, the articles were written not only by the editors, but more than forty contributors, specialists in their fields of interest. $9.75

THE INSTITUTES OF THE CHRISTIAN RELIGION John Calvin. Translated by Henry Beveridge, this is the official edition of the Calvin Translation Society. It is, in Calvin's own words, "A guide to assist in finding the sum of what God teaches in His Word . . .", a treatment "in succession of principal matters comprised in Christian philosophy." Two volumes. The set $8.25 Paperback edition $5.95

MARIAN'S BIG BOOK OF BIBLE STORIES. 226 simply-told stories for ages 3 to 8. Makes the Bible come alive for children. Exciting color pictures. $4.10

MARIAN'S FAVORITE BIBLE STORIES. A first Bible Story reader for the young child. 12 full-color pictures. $2.15

LEADING LITTLE ONES TO GOD. A child's book of Bible teachings. Outstanding in teaching God's way of salvation and many other truths. $4.29

THE CHILD'S STORY BIBLE. Catherine F. Vos. Easily read by boys and girls 7 to 12. 732 pages, 292 Bible stories in large clear type, Beautiful colored pictures. $5.40

Anne De Vries: The Children's Bible $4.95
Gesina Ingwersen: The Bible Our Guide $5.50
Dr. J. Waterink: Leading little ones to Jesus $2.75
Ralph Heynen: The Art of Christian Living $3.25
The Secret of Christian Family Living $3.25
Building Your Spiritual Strength $3.25

DAILY DEVOTIONALS

GOD'S BEST SECRETS — 365 Daily Devotional Meditations by *Andrew Murray.* These messages will quicken faith, stimulate the prayer life and strengthen the soul for courageous living. "... heart-warming, soul stirring ..." — *Dr. Robert G. Lee.* Arranged one meditation to a page. $3.25

CLIMBING THE HEIGHTS compiled by *Al Bryant.* Impressive, heart-warming bits of spiritual wisdom and truth selected for this devotional guide from the writing of great people of God. "Brief Scripture texts, apt illustrations, quotable poetry and practical wisdom . . ." — *The Watchman-Examiner.* $2.75

SHARE MY PLEASANT STONES Eugenia Price. Every Day for a Year. Devotional thoughts from Eugenia's personal Bible notes. $3.25

SPURGEON'S MORNING AND EVENING by *Charles H. Spurgeon.* The complete unabridged edition of this devotional classic. "Spurgeon lives again in these pages . . ." clear type edition $4.29

Bible translations and paraphrases: Berkeley Version, Amplified Bible, Phillips translation of the New Testament, New American Standard Bible (text edition and reference edition) and especially recommended "The Harper Study Bible".

FREE BONUS OFFER
to Dec. 31, 1966

With every Book-order of $10.00 or more you will receive entirely free a copy of "Handy Dictionary of the Bible". Societies, study groups etc. receive 10% discount at all times.

For all your books contact: **CHRISTIAN BOOK CENTRE** (ANTON LAMMERS) 36 Longwood Rd. N., Hamilton, Ont. - Phone JA 7-1234

RADIO NEDERLAND

Dutch World Broadcasting System

RELIGIEUZE UITZENDINGEN VAN DE WERELDOMROEP

Kerkdiensten: Golflengten: 31 en 49 meterband.

Alleen op zondagen.

Uitzendtijden (Standard Time):

Newfoundland:	5.30 n.m.	Atlantic:	4.30 n.m.
Eastern:	3.30 n.m.	Central:	2.30 n.m.
Mountain:	1.30 n.m.	Pacific:	12.30 n.m.

Standard time is WINTERTIJD. Daylight Saving Time is ZOMERTIJD. Gedurende **Daylight Saving Time** gelieve men bij de hierboven vermelde uitzendtijden 1 uur op te tellen.

Via de dagelijkse kortegolfuitzending van Bonaire worden bovendien de volgende religieuze rubrieken uitgezonden:

a) Iedere avond: Een woord ter overdenking (om en om: R.K. en Prot. Chr.).
b) Zondagavond: Nieuws over de Oecumene en Humanistisch leven.
c) Maandagavond: Nieuws uit de Kerken en R.K. Rubriek.

Deze kortegolfuitzendingen van de Wereldomroep worden dagelijks uitgezonden in de 31 meterband (9590 kC).

Uitzendtijden:

Atlantic Standard Time:	Engels: 9.30 p.m.;	Nederlands: 10.30 p.m.
Eastern Standard Time:	Engels: 8.30 p.m.;	Nederlands: 9.30 p.m.
Central Standard Time:	Engels: 7.30 p.m.;	Nederlands: 8.30 p.m.
Mountain Standard Time:	Engels: 6.30 p.m.;	Nederlands: 7.30 p.m.
Pacific Standard Time:	Engels: 5.30 p.m.;	Nederlands: 6.30 p.m.

Een programmaschema of een brochure over het installeren van een buitenantenne, worden op aanvrage gratis beschikbaar gesteld door: **RADIO NEDERLAND, P.O. Box 222, Thornhill, Ont. Tel.: 889-6363.**

HI NEIGHBOURS!

For many people this was a great day! The Day the World series in Baseball opened in the U.S.A. It seems to me that we Canadians, or at least many of us, are more interested in this American event than in anything which happens in Canada, sport or otherwise. If you are not a baseball fan you are some sort of a freak. To many people it seems absurd that you would not have the T.V. on during this so important series. Personally I like Hockey, and I love to go to a game played by our local boys no matter what age they are. But to bet on it, and get hysterical over it, not at all. Our neighbour made a remark the other day when he heard our radio tuned in to some musical program: What's the matter with you not listening to the baseball game? he asked. We responded that we are not fans of this sport, and he walked off shaking his head. Poor souls, he probably thought.

Sport is fine but it is certainly reaching fantastic heights is this modern age. Sport heroes are idolized as never before. The wages paid to the baseball stars and hockey players is unbelievable. Meanwhile men with a courageous spirit, willing to spend a lifetime to search out ways to help their fellowman by doing research in medicines or techniques are barely existing, not honoured as they should be if they make a real contribution by way of relief for suffering humanity. We have lost our appreciation for the noble and courageous and we have put false values in place of real worthwhile achievements.

This point always comes to my mind when the newspapers announce another tournament in the field of sport, such as golf. This game has become very popular in the last few years. It is a fine way for the stiff executive who has spent all week behind his desk to get the creaks out of his bones. Besides being in the wonderful fresh air which he needs, he gets his exercise swinging his golf club. I used to think it was a poor excuse for a man to get out of mowing the lawn or put the screens on the windows, but I believe now that it is really a good way for many office men to get in a bit of walking, to judge by the look of their "spare-tire" around the middle. There might not be so many heart attacks if more people played golf or any sport for that matter.

In reading about a tournament the other day I was reminded of an interested article about golf which I'd like to share with my neighbours who play this game.

It tells the story of the history behind the bent stick so well-known today. It is a very old game, as a matter of fact the ancient Romans played a game called Paganica, which involved the use of the open country-side, a ball stuffed with feathers — and a bent stick. In the first century before Christ, when they overran the continent of Europe, crossed the Channel, and occupied parts of England and Scotland, they brought with them the bent stick. It took some 1500 years to refine the game and add straight clubs, but in 1457 "golfe" had become so popular in Scotland that it threatened the practice of archery for defence and was promptly outlawed by the King and Parliament. The introduction of gunpower near the end of the 15th century lessened the importance of archery, however and restored golf to the people.

The earliest known club-maker was William Mayne, of Edinburgh who received a Royal Warrant as club-maker from James VI in 1603. Among the oldest known clubs is a set of six woods and two irons found in a walled-up closet of a house at Hull, England. With it was a copy of a Yorkshire newspaper dated 1741. A far cry from today's scientific clubs, all six woods and two irons of this historic find are shafted with ash. One wood and one iron have grips. The woods are leaded and boned, the lead extending from near the toe to two-thirds of the way to the heel.

Throughout the 18th century, clubs were hand-made by artisans at the few golf courses then in existence. One expert, Douglas McEwan, made his club-heads from small cuts of hedgethorn which had been planted on sloping banks so that the stems grew at an angle near the root and created a natural bend for the neck.

By the first half of the 19th century clubs had come to be divided into four classes: drivers, spoons, irons and putters. Since the game at this time was still played with a leather-covered ball stuffed with feathers, all clubs tended to be long and slender. But soon after the introduction of the harder gutta-percha (rubber-like) ball in 1848, clubmakers recognized the new strain on the thin clubs and changed their design. Wooden heads gradually became shorter and squatter in shape. Hard thorn was discarded for the softer apple, pear and beech in the heads, and leather insets appeared in the faces. Hickory which originally came from Russia, and later from Tennessee, replaced ash in the making of shafts.

Nineteenth century golfers broke record upon record. Allan Robertson with hickory clubs and gutta-percha balls, shattered all precedent by scoring a 79 at St. Andrews, and this record stood until Tom Mooris made a 77 in 1869.

Golf was being influenced by the industrial revolution when the rubber bal came into the game at the beginning of the 20th century. Since then clubs and irons have undergone changes to improve their owner's skill and stainless steel replaced carbon steel, seamless steel shafts replaced hickory and may be eventually replaced with fibre glass.

Sportshops now sell completely matched sets and an experienced golfer is able to purchase a set with just the right "feel".

This is very important to a golfer, and the result of this scientific manufacturing is that a person can spend from $30 to $1000 for this simple form of "relaxation". Take therewith the extra purchase of a membership each year in the local golf club and a man could find that he has to work for many weeks in order to rest and enjoy his leisure time.

I am aware that each year more and more young people are biking out to the local golf clubs and this is becoming quite a popular sport among teen-agers. Perhaps the dream of taking home the fantastic purse offered in so many golf tournaments each year? Hope springs eternal in the duffer's breast, for someone has to win it.

But, unless you live in the part of the American continent where it is always summer, your golf bag and clubs together with fishing gear, baseball mitt and ball, tennis racket, swimming trunks and water skis may soon be ready for the winter sleep, and you may as well start getting ready to tell the story of the big ones that got away, while you watch the chase of a hockey puck across the ice.

Happy scoring to you all from
a Hockey fan.

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE
PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

JAMES M. DUNWOODY & CO.

Chartered Accountants

D. VAN LEEUWEN, C.A.
K. GERHARDT, C.A.

330 Bay Street,
Toronto 1, Ont.
364-8261.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

HET KWIK DAALT WEER...

Calvinist-Contact geeft echter uren van genot voor de lange winteravonden!

HEEFT U AL EEN NIEUWE ABONNEE AANGEBRACHT?

Abonnementsprijs:	voor 1 jaar	$ 5.00
	voor 2 jaar	$ 9.00
	voor 3 jaar	$13.00

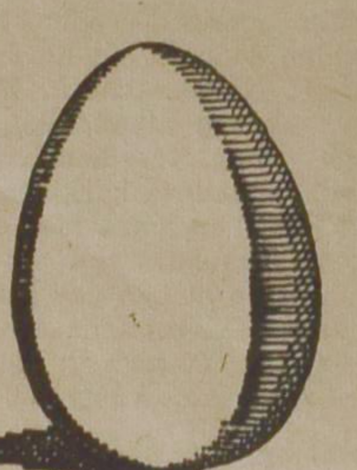

verdubbel uw geld met

Canada Savings Bonds Centennial Series

Centennial Series Canada Savings Bonds bieden U de hoogste renteopbrengst ooit voorgekomen — 5.48% per jaar indien U ze tot aan de vervaldag aanhoudt.

De nieuwe obligaties betalen jaarlijks rente tegen de koers van 5% voor elk van de eerste vier jaar; 5½% voor elk van de volgende drie jaar; 5¾% voor het daarop volgende jaar en 6% voor elk van de laatste vijf jaar — een totaal van $72.75 aan rente voor elk aandeel van $100.

En voor de eerste keer is er een speciale samengestelde rente-optie. Om daarvan volledig gebruik te maken dient men al de jaarlijkse rente tot 1 november 1979 ongeïnd te laten en U krijgt dan rente op rente tot een totaal exra bedrag van $27.75 voor elke 100 dollar obligatie.

Bij elkaar genomen betekent dit een totale rente van $100 op elke $100 obligatie. Het is een veilige en zekere manier om te sparen. VERDUBBEL UW GELD met Canada Savings Bonds Centennial Series.

Deze Serie blijft al de gebruikelijke voordelen behouden die Canada Savings Bonds Canada's gewilde belegging maken.

Zij zijn nog steeds gemakkelijk aan te schaffen à contant of op termijnen waar men werkzaam is, zijn bankrekening heeft of zijn geld belegt. U kunt voor een luttel bedrag van $50 of zelfs tot $10,000 kopen. Elke Canadese ingezetene mag tot deze limiet kopen. Ondernemingen kunnen dat eveneens doen.

Zij zijn nog steeds gemakkelijk te incasseren, te allen tijde, op elke bank tegen de nominale waarde plus verdiende rente. Vul eenvoudig het aflossingsformulier op het aandeel in, overhandig dit aan Uw bank en U zult Uw geld dadelijk ontvangen.

En meer dan ooit tevoren is het beter om ze vast te houden met de hoogste renteopbrengst ooit aangeboden met rente op rente. VERDUBBEL UW GELD met Canada Savings Bonds Centennial Series.